Akbaba

Yazısız

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

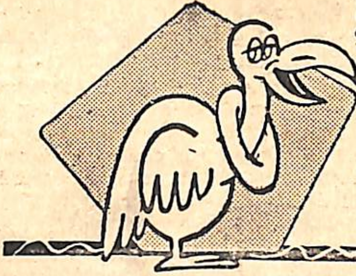

"Seçkinlerin giyimi"

(Ak. — 15)

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 9 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 25 Şubat 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Akbaba

NE AYIP, NE AYIP!

ŞU koparılan gürültüye bakın, Kim almış, neden almış, kimden almış, ne kadar almış... Yapmayın, ne olursunuz. Rüşvet konusunda ne zamandan beri böylesine duyarlı olduk? Günlük yaşantımız rüşvetsiz yürümezken bu telâş neden? Yabancılara ayıp olduğu sanılıyorsa, rüşvet sadece bizim ülkede dağıtılmamış. Yok eğer kendimize karşı kendi onurumuzu aklamak içinse tüm bunlar, yine boşuna zahmet. Biz kendimizi biliyoruz.

Her şey bir yana, «rüşvet» sözcüğü gibi çirkin bir sözcüğün kullanılması biraz kaba düşüyor. Siz hiç «Al sana yüz lira rüşvet vereyim,» dendiğini duydunuz mu?

Rüşvet diye bir şey yoktur. Bahşiş vardır, armağan vardır, adam ağırlama vardır. Rüşvet yoktur. Yabancıların bizimkilere verdikleri para hangi türe giriyordu acaba? Bunu bile araştırmaya gerek görmüyor kimse.

Şimdi şu uçak alımı işi üstünde biraz duralım. Hepimizin aklı uçaklara ermeyeceğinden, diyelim ki alınacak olan bir kilo muzdur. Ve diyelim ki, yanyana üç manav muz satıyor. Bu muzların görünüşleri, tatları ve fiyatları birbirine çok yakın. Muz almaya gönderdiğiniz çocuk, hangisinden alacağına karar vermeye çalışırken, manavlardan biri kulağına fısıldıyor:

«Benim muzlar daha iyidir. Üstelik benimkinden alırsan sana ikibuçuk lira veririm.»

Çocuk da tutup onunkilerden alıyor. Bunun için suçlayabilir misiniz yavruyu? Muzların çürük olduğunu, yada ötekilerden daha kötü olduğunu, size ötekilerden daha pahalıya geldiğini düşünüyorsanız o başka. O zaman da zaten sorun, çocuğun yanlış bir seçim yapmış olması sorunudur her şeyden önce.

Dikkat etmişsinizdir, kimse bu Lockheed patentli uçakların alınmasının yanlış bir iş olduğunun üstünde durmuyor. Kimse bu alış-verişi sırf kendi içinde değerlendirmiyor. Kimse demiyor ki, «O uçaklar değil, şu uçaklar alınmalıydı. Karar yanlıştır.»

Bunun yerine bir bulanık suda balık avlama çabasıdır gidiyor. Yapılanların görünüşü kurtarmaktan başka bir amacı yok gibi. Şekilciliğin bundan güzel örneğini nerede bulabilirsiniz?

Diyelim ki, bu sözü edilen paraların Türkiye'de kimlere verildiği kuruşuna dek saptandı. Eey, sonra ne olacak? Bu adamlara ne diyeceksiniz?

«Neden aldın kardeşim parayı?»

«Ben parayı severim, ondan aldım. Parayla güzel şeyler alınabilir. Adamın parası çok olunca rahatı da yerinde olur.»

«İyi ama, suç işledin.»

«Suç falan işlemedim. Bu para bana bir arkadaşımın dostluk armağanıdır. Bir gün yağmurlu bir havada arabası bozulmuştu. Yolda görüp arabama aldım. O zamandan beri aramızdan su sızmıyor. Bir rastlantı sonucu, sonradan bu uçak işinde de teşriki mesaimiz oldu. Yoksa paralarla uçakların hiçbir bağlantısı yok!»

Sonra bir de şu yönden bakmak gerek konuya: Adı armağan olsun, bahşiş olsun, hattâ isterse rüşvet olsun, dışarıdan ülkemize giren bir para; ödemeler dengemizi olumlu yönde etkileyen bir para demektir. Eğer dış bankalara yatırılıyorsa, o başka.

Yabancılardan alınan armağanlara, ne yolla alınmış olursa olsun, Maliye Bakanlığı kolaylıklar tanımalıdır bu yüzden. Sözgelimi çiftçilerle balıkçıların kazançlarının ilk doksan bin ile yüzyirmi bin lirasından vergi alınmayacak. Bu kadarcık bir şey, ülkemize döviz sağlayan başkalarına çok mu görülüyor? Bize sorarsanız, armağanların ilk beşyüz bin lirasından vergi alınmamalı.

Ayrıca, heveslilerin cesaretini kırabileceği göz önünde tutularak, «rüşvet» sözcüğü de tüm sözcüklerden çıkarılmalı.

....

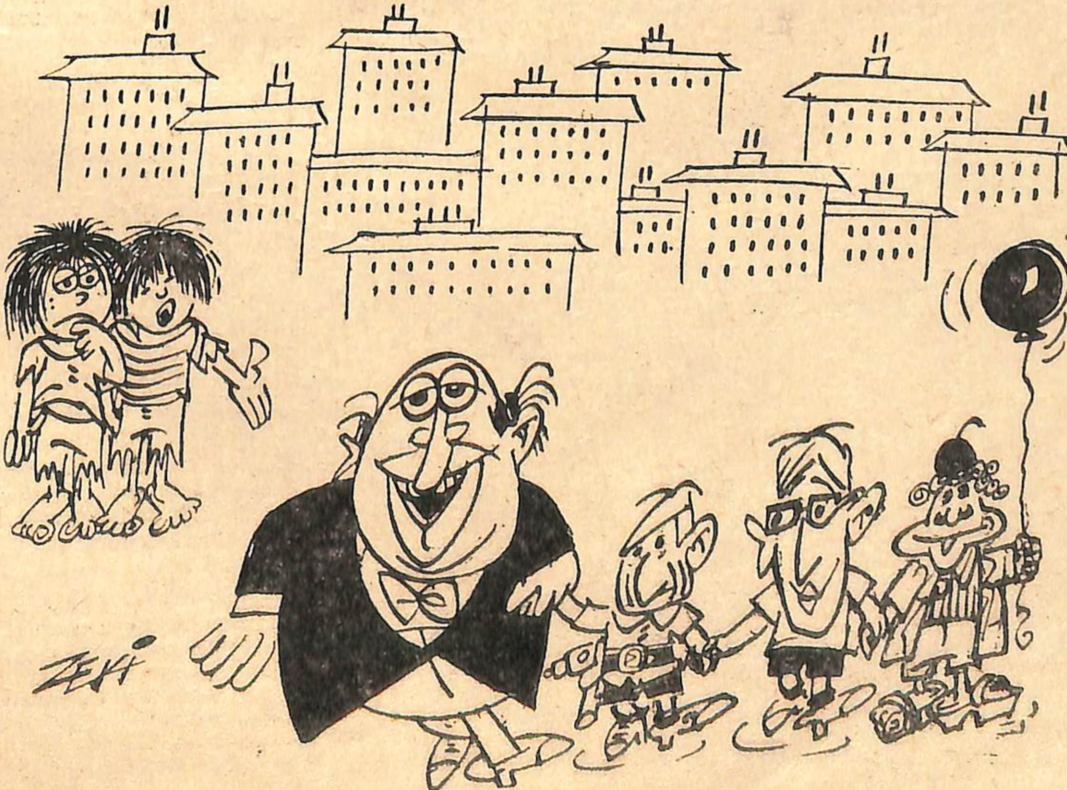
Bir süre şeytanın avukatlığını yaptıysak, bunun nedeni şeytanın rahat bırakılmasını istememiz değil. Bunun nedeni; şekilciliği doğru bulmamamız ve sorunların üstüne giderken daha olumlu, daha kökten yaklaşımlar kullanmak gerektiğine inanmamız. Yoksa elbette kovuşturulmalı rüşvet alanlar. Burunlarından fitil fitil getirilmeli yaptıkları.

Gelgelelim, gözden uzak tutulması gereken başka gerçekler de var.

AKBABA

Selâm verdim rüşvet DEĞİLDİR deyu almadılar!

— Korunmaya muhtaç çocuklar korunacak. —

— Bu korunmaya muhtaç bebekler (!) varken bize sıra mı gelir arkadaş!..

— Aman ha Musdufali, atın en enginini en uslusunu seç. Öyle olsun ki, dört nala kalkmasın, yerinden kalkmaz kalpazan da olmasın. Yularını çektin mi, kırsın boynunu yürüsün... Dişinin dişleyeni, erkeğin azgını olmasın. At kısmı belli mi olur, alır kokuyu, sonracıma rezil oluruz vallaha billâha ki, bakamam bir daha kaymakamın yüzüne.

Kır bekçisi Mustafa Ali, dayanamadı:

— Eyi den, muhtar, dedi. Onca tumafiller, onca arabalar dururkene, nerden esmiş büyüğün aklına ata binmek? At dediğin bir attır, aklı yok ki, bilmez üstündekinin büyük olduğunu, bi yörüyüverdi mi?

Muhtar:

— Sus len, sus ağzından yel alsın, dedi. Kaymakam güvendi ki bana, bu işi bana havale etti... Göreyim seni İbraam dedi, şöyle akıllı uslu bir at. Büyüğümüz mutlaka halkın önüne bu atla çıkmak ister. Ve de bana haber iletir... Bulsun akıllı uslu bir at...

Kır bekçisi Mustafa Ali sordu:

— Bu büyük hiç ömründe ata binmiş mi muhtar?

— Len işte şincik aklının yarım akıl olduğuna inandım. Len hiç bu büyük ata binmiş olsa, tutar da bizden büyüğü ata bindirme işi istenir mi, adam tutar, hop diye ata atlar, at rahvanmış, at köstekmiş nesine gerek.

Bekçi:

— Vallaha bu iş çok zor iş muhtar, dedi. Ömründe hiç ata binmemiş bir adamı ata bindirmek, deveyi hendekten atlatmaktan zordur. Ya düşer kafası mafası kırılırsa?

Muhtar titredi:

— Len uğursuz ağzını hayra aç len!... Herif ki büyük, herif ki hep bu memleketi, hep bizi düşünür. Kalk da sen onu attan aşağı düşür. Bana bak, sen düş, sen kafanı kolunu kır, amma büyüğü asla!...

— Çok mu büyük bu muhtar?

— Allah Allah, lâf annatamıyoruz bu adama. Oğlum partinin en birinci geleni.

— E bizi mi bulmuş ata bindirecek?

— Oğlum Musdufali, lâf anna birez. Adam ata binince daha bir etkili olacakmış... Daha bir görkemli olacakmış.

— Şimdi iyi ama muhtar, bu adamı bindirdik diyelim ata, adam ağdı nah bu yanına...

— Tutarsın oğlum tutarsın...

Bu konuşmalardan bir gün sonra kaymakamdan haber geldi:

«At bulunmuş mu, nasıl bir atmış? At hemen ivedilikle gelmeli kaymakamlığa, yanında kır bekçisi Mustafa Ali ve de muhtar...»

At bulunmuş, hiç bulunmaz olur mu? Büyük, ata binmek istemiş, nasıl olur da at bulunmazmış? Yalnız atın bir kusuru var, uzun zaman döne döne kırk kova çevirdiği için yönü zayıf... Hangi yana sürsen, dönüyor, dönüyor, aynı yere geliyor. Varsın olsun. Kırk kova atı uslu olur. Gözü yıllardır bağlı olduğu için, kolay kolay sesten ürkmez. Yine, dönerken, belirli yerde kamçı yediği için, o yere gelince, bir birkaç adımda bir, birden zıplar ve hızlanır. Üstelik, başka işe koşulmadığı için besilidir, büyük gibi, görkemlidir. Tam büyüğe yakışacak at.

— Haydi len Musdufali, çek yularından varalım ilçeye... Kaymakam beyimiz ve dahi öteki beylerimiz görsünler uslu atı!...

Kaymakam çok beğendi atı. Uzun uzun yeleleri vardı. Yelesi, her bişeyi bir yana, rengi kır'dı... Büyük, koyu elbiselerinin içinde, kimbilir bu kır atın üzerinde nasıl duracaktı? Şöyle kalabalığa doğru bir yaklassın...

Kaymakam o anı yaşıyormuş gibi oldu. Sonra, muhtarın, kır bekçisi Mustafa Ali'nin sırtlarını okşadı:

— Aferin, dedi. İstediğimden iyi at seçmişsiniz, tebrik ederim. Velâkin işiniz bitmedi. Büyüğümüzle bir iki çalışma yapacaksınız. Bana Ankara'dan gelen emir öyle... Atın dilinden anlayan iki adam hazır etmemi bildirdiler. Siz şimdi gidin otele, dinlenin, ben sizi ararım... Haa atı da hana bağlayın, benden hancıya selâm söyleyin. Ata iyi baksın, tımar etsin, yusun yıkasın. Kuyruğuna kurdeleler bağlasın, yelesine boncuklar dizsin, tekmil herşey hazır olsun...

Muhtar'la kır bekçisi atı hana bıraktılar, otele gittiler. Kır bekçisi:

— Deyim mi sana muhtar, dedi, biz bok bir işe girdik ya, Allah sonunu hayrede...

— Niye bok olsun len?

— Vallaha içime kötü kötü şeyler doğuyor muhtar, bu at bizi rezil edecek.

— Nasıl?

— Ha bilsem de söylesem...

Büyük de atı çok beğendi. Ardında bir yığın adamla indi il konağının bahçesine. Atın bir yanında muhtar, bir yanında kır bekçisi Mustafa Ali hazırol durumunda bekliyorlardı. Sanki bu hazırol'a, at da katılmış, başını önüne eğmişti. Büyük yaklaştı, atı okşadı:

— Nasıl, uslu mu? diye sordu.

Muhtar yanıtladı:

— Çok uslu beyim.

— Eh binelim bakalım...

Büyüğün budları buddu hani, löpür löpür sırf et... Büyük, bu löpür sağ bacağı üzengiye attı. Attı ama, ıh ıh, yekiniyor, çıkamıyordu bir türlü atın üzerine. Kır bekçisi dayanamadı, büyüğün öteki ayağının altından kaktırmaya başladı. Muhtar da öteki yandan büyüğün omuzundan yakalamış çek babam çek ediyordu. Muhtar mı fazla çekti, bu arada kır bekçisi büyüğün altına mı el attı bilinmez, büyük birdenbire atın üzerine çıktı, çıkmasıyla birlikte öteki yandan ağması bir oldu...

Muhtar bağırdı:

— Len Musdufali gözün çıkmasın çek!...

Mustafa Ali çekerken, büyüğün ayakkabısı Mustafa Ali'nin elinde kaldı. Yük, tüm gücüyle muhtarın üzerine yıkıldı. Ha düştü ha düşecek. Büyük öyle abanmış ki atın üzerine, ardı havaya dikilmiş, atın yelelerinden sıkı sıkıya tutmuş...

Büyüğün düştüğünü görmemek için çok sıkı güvenlik tedbirleri alınmış, il konağında çalışan tüm memurlara izin verilmişti. Daha doğrusu, il konağı yöresinde yerel bir sıkıyönetim ilân edilmişti...

Büyük:

— Aslında çok basit canım, dedi. Ben bunun üzerine binerim ya, yanlışlıkla sağ ayağımı attım...

Ne desin muhtar:

— Elbette beyim, dedi...

Büyük, bu kez sol ayağını üzengiye attı. Kır bekçisi Mustafa Ali, başıyla büyüğün ardından teptirirken, eliyle de bacağını yukarıya doğru kaktırıyordu. Ama büyük çok okkalı olduğu için, kır bekçisinin bu yumuşak popoya attığı kafalar boşa gidiyordu. Meret, pamuk tıkar gibi, koskoca insan ata bindirilmezdi ya... Muhtar, sıçramış, büyüğün boynundan yakalamış, aynı güreşin elensesi gibi çekiyor ha çekiyor, büyük, atın üzerine çıkamıyordu. Bu sırada, bir de büyüğün binmesi için altına konulmuş sandalye düşüp de, kır bekçisinin ayağının üzerine gelince, kır bekçisi:

— Vay anam, dedi...

Elini, ayağının acıyan yerine götürdü, kafasıyla büyüğün ardını takviyeledi... Muhtar bağırıyordu:

— Len kaktır gözü çıkasıca!...

Büyük, atın üzerine oturdu, oturdu ama ayağını ters koyduğu için ters yönde oturdu. Kır bekçisinin canı burnuna gelmişti, o sıkıntıyla:

— İyi ya muhtar, biz bu adamın eline yular diye atın kuyruğunu mu vereceğiz? dedi.

Büyük memnundu. Sırıtıyordu. Ters de olsa binmişti ya:

— Çevirin şimdi beni, dedi.

Kır bekçisi, onca harman kovmuş, onca çapa çapalamış, onca bağ bellemiş, ama bu denli zor bir iş görmemişti...

Muhtar:

— Sen çık atın üzerine, dedi.

— Len nereye çıkayım muhtar, büyüğümüz sağolsun atın tüm sırtını kaplamış.

Bu kez muhtar sandalyeyi atın ardına çekti.

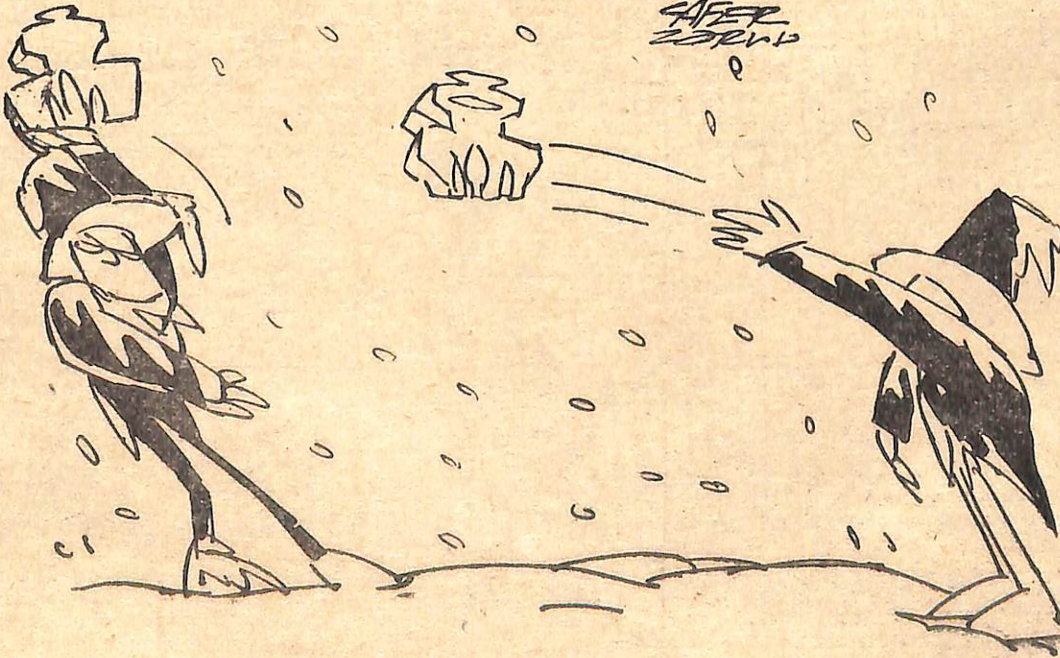
Kır bekçisi, sandalyeye çıkıp, ellerini açtı, büyüğün belinden kavrayıp çekmek istedi ama, büyükteki göbek, cins göbeklerden olduğu için eli kavuşmadı, kaydı... Büyük gıdıklanıp kahkahayı patlatırken, kır bekçisi Mustafa Ali yere yuvarlandı. Atın karnının altından, eğilmiş sırtına büyüğün ayaklarını koymuş muhtarla gözgöze geldiler. İkisini de bir gülmedir aldı. Muhtar büyüğün ayağının altından çekiliverse, büyük paldır küldür yere yuvarlanacaktı... Ama bir kez ikisi de kendilerini kahkahanın çağlayanına kaptırmışlardı.

— Hah hah hah haaaa...

— Hih hih hih hiiii...

Muhtar karnını tutayım derken, sırt üstü uzandı, büyük, yere yuvarlandı... Birden öteki adamlar doluştular... Muhtar'la kır bekçisi kahkahalarla köylerine giderlerken, öteki adamlar büyüğü kır ata bindirmeye çalışıyorlardı...

Muzaffer İZGÜ

doktorunuz diyor ki

YAZAN: NİYAZİ
ÇİZEN: YOLTAŞ

ÜÇKÂÂTOLMİK PARAZİTİS

AKILLARI HEP BAŞKALARININ CEBİNDEDİR. GİTTİKÇE TEHLİKELİ OLAN HASTALIĞIN TEDAVİSİ, KESİN TECRİT'TİR.

ALLERJİ SEÇMENOFİLİA

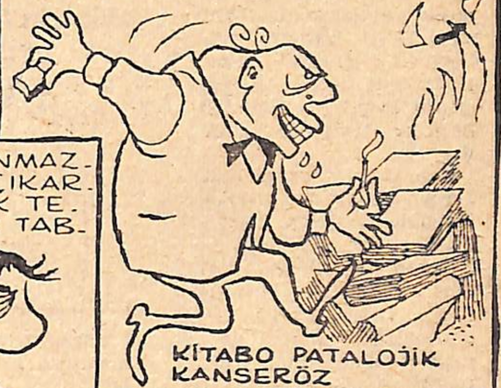
KENDİLERİNE BİR OY GÖSTERİLİNCE GRAMOFON GİBİ HEMEN NUTUK ATMAYA BAŞLARLAR. TEDAVİ İÇİN OYLARI ÇÖPE ATMAK YETERLİDİR.

HUZURDAN HOŞLANMAZLAR, DEVAMLI HIR ÇIKARMAK İSTERLER. TEK TEDAVİ YOLU KÖTEK TABLETLERİDİR.

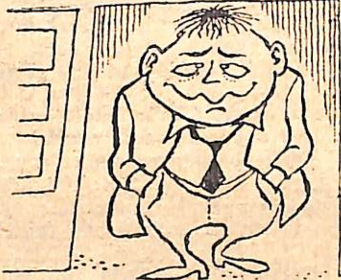
ANARŞİ DEPRESYONİT

BASILI ŞEYLERE DÜŞMANLIK DUYARLAR. TEDAVİ İÇİN HAYVANSAL ETKİLERDEN YOKSUN UZUN SÜRELİ BİR DİYET GEREKLİDİR.

KİTABO PATALOJİK KANSERÖZ

SEXUEL FİLMAGİT

SEKS FİLMLERİNE AŞIRI DÜŞKÜNDÜRLER. EVLİ İSE BOŞANMAK, BEKÂR İSE EVLENMEK SURETİYLE TEDAVİ EDİLEBİLİRLER.

ETÉ HASRETİT ENFEKSİYOZU

SENEDE BİRDEN FAZLA ET YERLERSE DERHAL KAŞINMAYA BAŞLARLAR. TEDAVİSİ ET FİATLARIYLE İLGİLİ OLUP, İMKÂNSIZDIR.

OLMAYACAK ŞEYLERİ OLMUŞ GİBİ ANLATIRLAR. ZARARSIZ GÖRÜNEN HASTALIK, ZAMANLA HASTAYI FELÂKETE SÜRÜKLEYEBİLİR. TEDAVİSİ YÜZ VERMEMEKTİR.

ORAL PALAVRA ANESTEZİ

YILLAR BOYU HEP AYNI ŞARKIYI SÖYLEYEN ZARARSIZ HASTALARDIR. TEDAVİSİ, AYNAYA BAKMALARINI SAĞLAMAKLA OLUR.

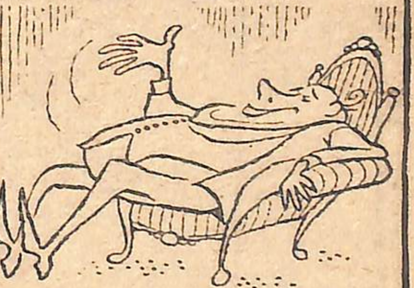
HORMONAL YAŞ FİKZİTASYONU

GASTROLÜPLÜP SENDROMU

DURMAKSIZIN YEMEK İSTERLER VE DE NE BULURLARSA YUTARLAR. UZUN SÜRELİ BİR ANTİREZİLİT TEDAVİSİ GEREKLİDİR.

İKTİDAR KOLTUĞUNDAN BAŞKA YERDE OTURAMADIKLARINDAN ÖLENE DEK İKTİDARDA KALMAK İSTERLER. ANCAK OPERASYONLA İYİLEŞTİRİLEBİLİRLER.

FİSTÜL İKTİDAROCOCUS

ZAMKİNOS NEVROZU

HİÇBİRŞEYE ZAM YAPILMAYACAĞINI İDDİA EDER, BİR YANDAN DA YENİ ZAMLAR UYGULARLAR. EN İYİ İLACI TEKMEMİSİN ŞURUPTUR.

KELOŞ TAKKEMİAS İLLETİS

KELLERİ GÖRÜLMESİN DİYE HERYERDE TAKKE İLE DOLAŞIRLAR. HASTALIK BULAŞICI VE AHLÂKDIŞIDIR. TEDAVİSİ YOKTUR.

TEHLİKELİDİR. SOLLARINA GELEN HERKESİ ÖLDÜRMEK İSTERLER. HASTALIĞIN TEDAVİSİ İÇİN, SEBEP OLAN VİRÜSLE MÜCADELE EDİLMELİDİR.

FAŞOSOLUVUR SEPTİSEMİ

KOCAMANİMANYAKOL PARATONİTİ

KENDİLERİNİ DEV AYNASINDA GÖRÜP SAÇMA SAPAN KONUŞURLAR. TEDAVİSİ ANSIZIN "HÖT" ENJEKTE ETMEKLE OLUR.

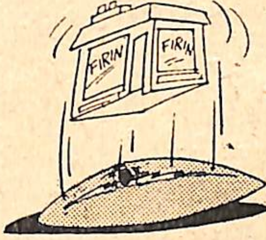
Her Telden — Burhan Esen

SIRASI DEĞİL GIRGIRIN, EKMEKTEN ÇIKTI FIRIN

Bugüne dek ekmeklerin içinden neler neler, ne maydanozlu köfteler çıkmamıştır ki... Millet pirinç kuyruğundaysa pirinç, şeker peşindeyse şeker, filtreli sigara avındaysa aradığı hazırdır fırındaki somunda.

Aklınızdan geçirdiğiniz her şey ne Çin'dedir, ne de Maçinde. Bulunur mutlaka ekmeğinizin içinde.

Geçen seçimlerde, bazı partilerin başları girmişti derde. İhbar üzerine, seçim kurulu arama yapmak zorunda kalmıştı ekmeklerde. İşler sarmıştı sarpa. Ekmeklere karıştırılmamıştı yalnız arpa. Politikacılar fırınlara da sokmuşlardı kovayı tası.

Francalaların içinden çıkmaktaydı kıratlı oy pusulası.

12 Mart'ı izleyen günlerde ekmeklerin içinden cop, hattâ falaka çıktı demişlerdi de sanmıştık şaka.

Bugünlerde ise, ol nesnelerden çıkmaya başlamıştır: Zincir, bomba, çivili sopa. Bu gidişle hazır olmalıyız: Panzere, kalkana, topa.

Dün bir okurumuz yeni bir iddia ortaya attı. Ortalığı birbirine kattı:

— Fırından tatlı maya aldım. Hayretler içinde kaldım, dedi. İçinde ne vardı bil?... Fare, hamamböceği, fil... Hayır, hiçbiri değil.

Açıklayayım, lâkin sıkı durun. Bizim francaladan çıktı koskocaman bir fırın. Bilmem çalışırken akılları nerdeydi? Tezgâhtarı, hamurkârı da vallahi o hamur gibi nesnenin içindeydi!

KİMYONLU VE TELEFONLU YAZI

*** Gazinoda yediysen kazık. Boşuna Belediye Zabıtasına etme telefon. Alacağın cevap şudur: «Vah! vah» Çok yazık! Sonunda dövünmezdin, hesabı ödeseydin peşin. Binlikleri çatır çatır çiğnemeye alışık değildi ise dişin, bre kardeşim orada ne vardı işin?»**

* Mahallende çıkınca yangın, Telefona el atma sakın. Farkına varmadan çam devirirsin. İtfaiyenin numarasını çevirirsin. Yanlış numara düşer. Neticede ensende boza pişer.

Az sonra akaryakıt tankerleri su yerine süper benzin sıkarlar. Seni de, tüm mahalleyi de yakarlar!

*** Kullanmak dururken megafon. Sakın ola ki yakın yerlere etme telefon. Telgrafın tellerine konmuştur kuşlar. Telefon hatlarını angaje eylemiştir âşıklar.**

Kumbaraya bir liralık jeton atarlar. Gece gündüz orada yer, içer, konuşur ve yatarlar!

* Sokakta ayağın taşa değil de, gövdesinden koparılmış başa mı değdi? Anarşi göz kırptı, sol kaşını mı eğdi?

Susamadıysan ecele. Etme acele. Ölen, sağ partilerden birine bağlı değilse, kelleye bir tekme at, azıcık sürü. Sonra tilki ocaklarına haber vermek üzere telefon köşküne yürü...

Sihirbaz!

DİLİMİZİ EŞEK ARISI DEĞİL, TRT SOKTU

TRT'yi de Milliyetçi Cepheye katacağız dediler. Türlü nane yediler. Kararnamelere imzalar çakıldı. Bağımsızlığın falına bakıldı.

Herkeste bir merak. Peki şimdi ne olacak? Radyolar, televizyonlar nasıl Bozkurtlaşacak? Derken, akşam olmadaydı erken. TRT geriye adım atıyordu yirmibirinci yüzyıla girerken.

Allah adın ile başlayalım evvelâ. Ölülerin arkasından okunmalıydı selâ. Türkçemiz Arapçaya çevrilirse başlarına gelmezdi belâ. Varsın kasap çengelinde olmasındı et. Halka yeter artardı milliyet. Karataş'a Abdülhamit Han'dan kalmıştı bu zilliyet. TRT sahibinin sesine benzemeliydi elbet.

Haber bültenlerinden Türkçe kelimeler atıldı. Yerine biraz ispiritizma, biraz manyetizma, biraz da romatizma katıldı. Kısacası öztürkçenin anası ağlatıldı.

İmdi yerli tezgâhlar Arapça şal dokuyacak, spiker haberleri şöyle okuyacak:

— Esselâmünaleyküm ve bereketullah. Besmele ile eyleyelim siftah. Cephemiz muhalefete giydirecektir keçe külâh. Öldürende değil, vallahülazim ölendedir günah. Başlarınızın gövdelerinizden ayrılmamasını istiyorsanız, yönünüzü kıbleye çevirmelisiniz her sabah. Devr-i cephede başka türlü olunmaz iflâh. Namlusunu sola çevir elinde varsa silâh.

Bugün 12 Şevval pazar. Günün hâdiselerine atalım bir nazar: 1310 doğumlu, parti genel başkanı ve Milliyetçi Cephe başkumandanı ve muhtıralar fâtihi ve böyük dâhi, Ali Bin Sülüman dün yaptığı matbuat içtimaında muhalefete eyledi veryansın, ne hikmetler savurduysa millet inansın.

Mikrofonu o bırakmış, parti odacısı İbo kapmıştır. O dahi böyük sözler etmenin tadını tatmıştır.

Pilli Rezalet Partisi sözcüsü gözünü açmış, ağzını yummuş, muhabirimiz boş yere kapısında nöbet tutmuştur.

Millî Koyun Partisinde sahnelenmedi yeni oyun. İşkembeler ciğerler yapıldı sucuk. Genel başkanın dudağında var bundan uçuk.

Her iktidarın kuyruğundadır Parti-i Selâmet. Allaha olunuz emanet.

Başkaca dişe dokunur, sağdan sola okunur havadisimiz kalmadı. Yırtıp attığımız bültenleri çöp sepetlerimiz almadı.

Mâbadi yarın sabaha.

Şimdilik el fâtiha!

VARSIN ÖVÜNSÜN YAŞLISI GENCİ, TURHANOĞLU DA OLDU NANECİ

Boğaziçi vapuru kalkmak üzereydi. Naneci, halatlar çözülmeden, tekne yola düzülmeden bir kaç nane daha satmadan, üç beş lirayı daha cebe atmadan yolcuların yakasını bırakmamaya niyetliydi.

Kayserili Turhan usta, tecrübeliydi bu hususta. Herkesin önüne koyuyordu birer paket şeker. Sonra manilerini okuyordu teker teker:

Kırat düşürdü nalça
Rejim ister bol salça,
Yeni hükûmet için
Bizdedir yedek parça.
Gomanizleri tuttuk,
Ödenekleri yuttuk,
Dayan Demirel diye,
Başbakanı uyuttuk.
Dokunur midemize,
Seçim bizim nemize,
Suçluysak da çıkarız,
Dâvalardan temize.
Boşver demokrasiye,
Bırak yesin kediye,
İktidarı eyledik,
Cephe'mize hediye.
Dökülür tane tane
Haysiyetlidir nane,
Ötesine karışmam,
Şen olsun bizim hane.
Gazi'nin yolundayız,
Başbuğun kolundayız,
Politikanın ne sağ,
Ve ne de solundayız.

B. E.

Burası Ankara

Fikret Otyam

Tekel Reçel ve Şerbetleri

MSP'li senatör ki bu derginin yayınlandığı İstanbul'un üyesidir ve de namları Ali Oğuz'dur, çok haklı bir öneride bulundu Cumhuriyet Senatosunda...

Tabiî başta «muhterem ve sayın» (hatırlatmaya gerek yok, bu, parlamenter deyimidir) İstanbul halkına sevgi ve selâmlarımla, bu çalışkan senatörlerinin çabalarını duyurmak, şey, bildirmek isterim. Bakmayın değirmi kara sakalına, dedikleri çok tutarlı şeylerdi ve de önerileri.

Bildiğiniz gibi, dinimiz tahammür etmiş bilûmum içkileri yasak etmiştir, haram kılmıştır. Oysa, MSP, dinsel görüşlere bağlı ve gücünü buradan alan bir partidir ve de hâlâ iktidardadır, evet sırası gelmişken değinmekte yarar var, bu partiyi meşru duruma sokan, yâni ortaklık kurarak iyice «meşrulaştıran» Ecevit ve takımına acep elli vurup bir saymalı mı, yoksa kırk katır yada kırk satır mı diye sormalı mı? Neyse, hâlâ iktidarda olan MSP'nin bu sayın İstanbul senatörü, içkinin bedene ve «cemiyete» ne denli zararlı olduğunu beyan buyurduktan sonra, sözlerine «ezcümle» şöyle devam etti-ler:

«Vatandaş gerektiğinde devlete devlet baba der, hiç baba evlâtlarını zehirler mi? Meyhaneler, felâkete ve sefalete açılan kapılardır.»

Şimdi doğru söze ne denir? Ne diyebiliriz ve ne hakkımız var?

Evet, fazla sürat ne kadar felâket getirirse, içki de bundan bin beter bir araçtır... Bu da felâket getirir. Sayın ve de muhterem senatör Ali Oğuz, içkinin zararlarını uzun boylu ifade buyurduktan sonra, bu gibi felâketlere muhakkak eklenmesi gereken diğer yandaşlarından söz etmedi. Bilindiği gibi insanoğluna felâket getiren unsurlar üç adet olarak şöyledir:

«İçki... Kadın... Kumar...»

Öyle merak ettim ki, neden, sayın İstanbul Senatörü MSP din kardeşimiz Ali Oğuz, bunca fuhuş yuvasından, bunca kumarhaneden söz etmedi de, sadece içkinin zararlarından söz etti? Oysa yukarda da ifade ettiğimiz gibi, cemiyetin felâketlerinden içkinin ardından kadın ve kumar gelir!... Kadın dedikse, cemiyet kurbanı kadınları kasdettik. Evet soralım MSP'li sayın üyeden, kumar ve fuhuştan neden söz etmediniz?... Demek ki bunlar «mübah» şeyler, eh siz böyle dedikten ve de düşündükten sonra bana susmak düşer...

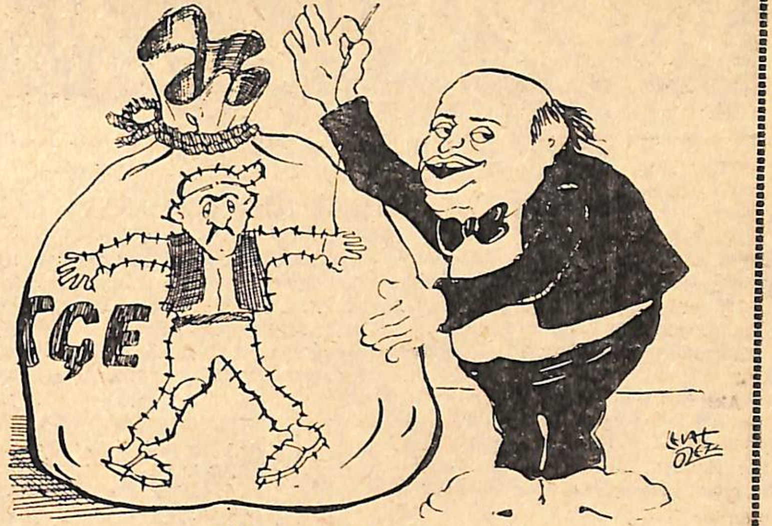
Mamafih sayın üyenin bir bildiği vardır. Örneğin, içkinin zararını açıkladıktan sonra, sıra geldi bu iş için kurulmuş fabrikaların ne olacağına... Bildiğiniz gibi, Türkiyemizin birçok yerinde rakı, bira, votka, kanyak, şarap fabrikaları vardır... Peki, içki yasaklanırsa bu fabrikalar ne olacak? Buralarda çalışan binlerce emekçi ne yiyip ne içecek? İçki dediysem, şişe suyu demek istedim. Evet, devletimizin bu yoldan kazandığı gelir, neyle karşılanacak? İstanbul'un sayın ve de muhterem senatörü ki izah ettim kendileri aynı zamanda MSP'lidir, bunun çaresini de gösterdi. Eğer göstermeseydi bu önerisi havada kalacaktı.

Evet, Ali Oğuz ki İstanbul MSP senatörü din kardeşimiz ve büyüğümüz, içki imalâtını durduran fabrikaların ne yapacağını da söyleyerek yapıcı düşüncelerini ispat ettiler. Bu, Tekel fabrikaları dedi Ali Oğuz, reçel ve meyve suyu yapsın. Elhak doğrudur ve yerindedir.

Şimdi, bunu, iktidarda oldukların göre mutlaka yerine getirmelidirler. Çıkıp ben yapacak değilim ya, elbette ülkenin yönetiminde olanlar yapacak.

Malûmuâliniz, Trakya tarafının karpuzu ve kirazı ünlüdür. Tekirdağ rakı ve şarap fabrikalarında kiraz ve karpuz reçeli ne güzel yapılır kimbilir... Örneğin, «Kulüp Reçeli», «Kulüp Meyve Suyu», «Yeni Karpuz Reçeli», «Marmara Reçeli», «Çubuk Hıyar Suyu» gibi adlarla piyasaya süreriz ve dünyaya, canım dünya dedimse İslâm Dünyasına elbette... Takas da yapabiliriz, «Çubuk Hıyar Suyu» satar, yerine akaryakıt neyim alırız... Evet, sözü uzatmaya gerek yok. Tüm içki fabrikaları ve tüm meyhaneler kapatılmalı, yoksa cemiyetimiz elden gidiyor. Peki içmek isteyen ne içecek? Ayran var, meyve suyu var, kafayı bulmak için, esrar var, eroin var, öksürük hapları var, kaçak viski, kaçak cin, kaçak konyak, kaçak şarap, kaçak snaps falan var.

Kahrolsun yeni ve eski rakı, kahrolsun votkalar, gücünü kuzey kutbundan alan votkalar ve beyaz ve de siyah şaraplar ve de köpüklü ve de köpüksüz derecesi 6'dan 16'ya kadar olan bilûmum şaraplar, yerli ve yabancı biralar. Yaşasın millî içkimiz kımız ve ayran ve Taşdelen ve Hamidiye, Raziye, İkbaliye, Muradiye menba suları...

— Bütçe açığı 20 milyarı aştı. —

DUYURU...

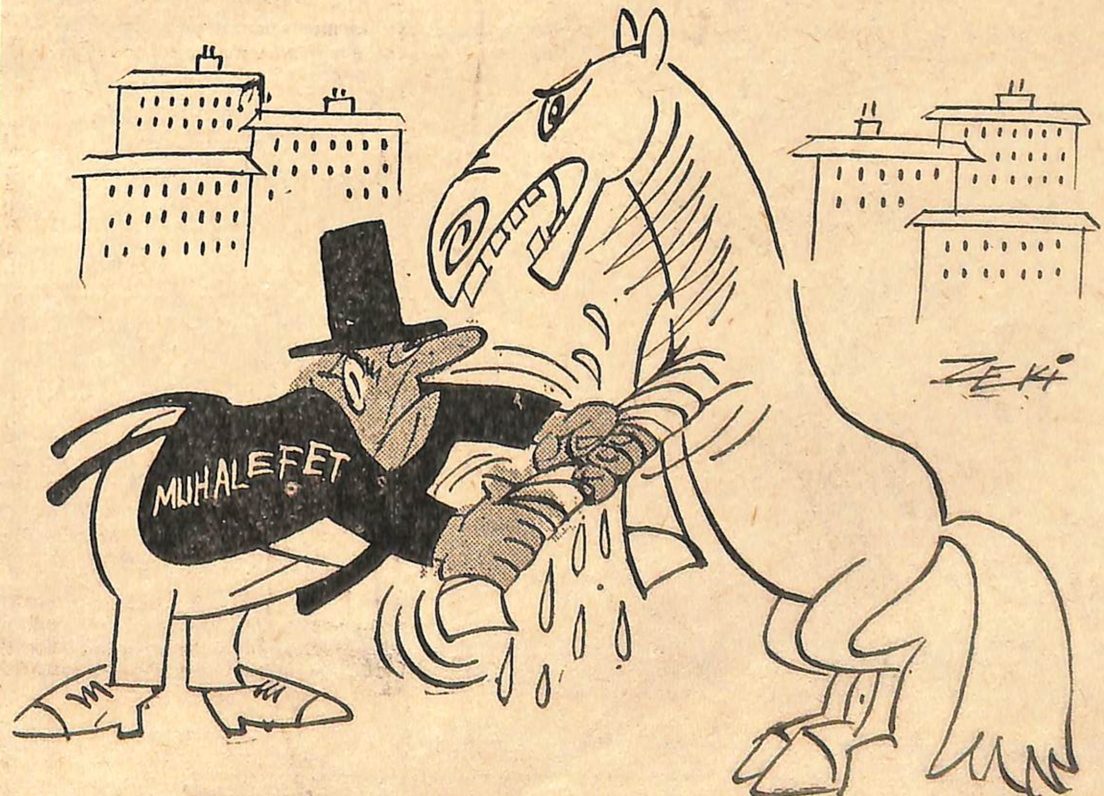
ÇOKULUSLU şirketlerin kirli çamaşırlarının bir kısmı meğer bize de gelmiş! Bir Amerikan uçak şirketi, topu topu 13 milyon lira rüşveti de Türkiye'de dağıtmış!... Ölür müsün, öldürür müsün? Nedir yahu 13 milyon dediğin? Biz, olmayan mobilyayı hayâlen ihraç edip, 20 milyon vergi iadesi sağlayan hârika yeğenlerin ve çocukların yaşadığı bir ülkenin evlâtları olarak kızmaya hakkımız yok mu? Haydi Avusturya'da kış olimpiyatlarında sondan birinci olduk, peki ey Türk, titre ve kendine gel diyeceğim, senin gücüne gitmiyor mu bu sadaka kabilinden rüşvet? Nedir yahu 13 milyon dediğin? Bu zamanda 13 milyonun ne değeri var? 13 milyon rakamla 13 milyondur, ama alım gücü eksi 13 milyon değil midir saye-i MC'de? Sonra utanmadan kalkın 13 milyon lira rüşvet alın!... Valla aldığınıza kızmıyorum, alınmış alınmıştır ya, bu kadar az almanız gururumu derinden rencide etmiştir, bilmenizi isterim.

Ey Hira dağı kadar büyük, Uludağ kadar haşmetli karlı ve görkemliler ve muştacılar ve yerli Kırıkkale yapımlı silâhla mücehhez, kurt bakışlı ve uluyuşlu, aslan zincirli, Ereğli Demir Çelik çubuklu, Karabük yapısı muştalı, Altaylardan kopup gelen ve Ankara'dan çıkışla tâ Altay'lara uzanıp, Afganistan, Pakistan, Bülücistan, Türkistan, Hindistan, Amerikanistan, Okyanusyan Kızıl Çin, Kızıl olmayan Çin, Sarı Çin, Kara Çin, Mor Çin demeyip esir kardeşlerimizi kurtarmayı amaçlayan ve kızıl armudu, şey ayvayı yemeye azimli kurt kardeşlerim, bu 13 milyoncuk sizin ağrınıza gitmedi mi?

Ey Türk, kendine gel, titre, daha titreyeceksin zira akaryakıt satıcıları litre başına 20 kuruş zam istiyor, gör nasıl titreyeceksin önümüzdeki günlerde, titre de aklın başına gelsin, bundan böyle rüşvete de zam iste, zam iste ki han-ı yağman değsin.

Fikret OTYAM

— AP'nin kuruluş günü kutlandı. —

— Hey, bu ne biçim el sıkma, kutlama yahu?!.

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

Yozyürek ve rejim düşmanları

RIHTIMA yanaşmış sandaldaki balıkçı, üç tanesi yirmibeş liradan lüfer satıyordu. Adamın biri altı tane istedi.

«Temizleyip doğrayıver, olmaz mı?»

«Kaç parça olsun ağabey?»

«Şöyle bir boylamasına, bir de ortadan kes. Dörder parça olsun. Yapma! Kafayı kopartma. Bir kafayla bir şişe rakı içerim ben. Bırak kalsın.»

Balıkçı, sandalın dibinde birikmiş kafaları avuçlayıp kesekâğıdına doldurdu. «Al öyleyse, bunları da sana vereyim. Altı balık, yığınla da kafa.»

«Allah razı olsun!» dedi adam. Elliliği uzattı, plâstik torba içindeki kesekâğıdını aldı.

Yozyürek karar veremiyordu. Balık almaya karar vermişti de, balığı kaç parçaya böldürtsün, ona karar veremiyordu.

«Siz hiç patates çorbası içtiniz mi?» diye sordu Yozyürek'in ense kökünde bir ses.

«Hayır,» dedi Yozyürek. «Neden sordun?»

«Herkes soruyor da. Peki hiç balık kafasıyla rakı içtiniz mi?»

«Ben,» dedi Yozyürek, «rakıyı hep insan kafasıyla içerim. Ama bir süre sonra insan kafası gider, yerine eşek kafası gelir. Size de öyle mi olur?»

«Ben doğrudan doğruya eşek kafasıyla başlarım zaten,» dedi adam.

Yozyürek'in kanı ısınıverdi bu tanımadığı adama. «Acaba kaç parçaya böldürtsem balığı?»

«Bu nasıl pişirmek istediğine bağlı. Nasıl pişireceksin?»

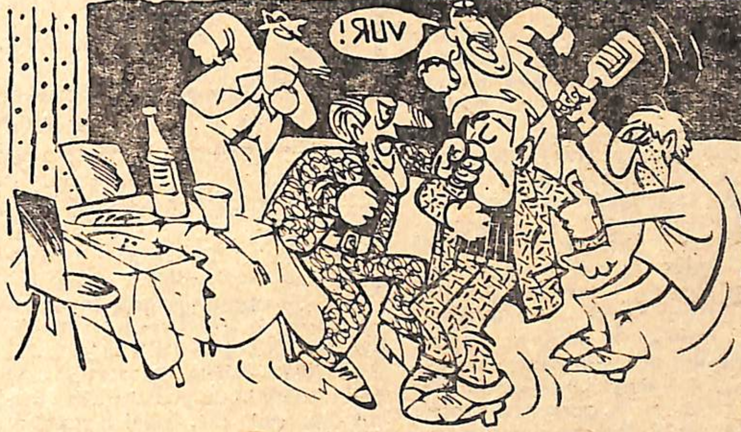
«Biraz zor olacak pişirmek, doğrusunu istersen. Şu sıralarda fırınım yok da.»

«Tava yap. O da güzel olur.»

«Tava da yok maalesef. Hem ocak da yok işin kötüsü.»

«Peki senin ev ateş yakmaya uygun mudur?» diye sordu adam. «Yâni yangın tehlikesi olur mu, bir köşede ateş yaksan?»

«Olmaz ama, bir köşede ateş yakamam. Çünkü köşe yok. Ev de yok.

Şu sıralarda... Nasıl söylesem... Hane berduş dedikleri... Anlayacağın, bazı açıklanması güç nedenlerle evimi bırakıp kaçmak zorunda kaldım.»

«Anlıyorum,» dedi adam.

«Hava anlıyorsun!» diye surat astı Yozyürek. «Sen ne iş yaparsın ayıptır sorması?»

«Bendeniz rejim düşmanıyım.»

«Oh oh, pek güzel. Memnun oldum,» dedi Yozyürek. Kuşkuyla çevresine bakındı. «Benim işim var, şimdi aklıma geldi. Gitmem gerek.»

«Daha yeni geldin.»

«Efendim?»

«Ağız alışkanlığı,» dedi adam. «İyisi mi biz şuradan biraz balık alıp bizim eve gidelim. Çocuklar sevinirler. Sen de konuğumuz olursun akşam yemeğine.»

«Hangi çocuklar?»

«Bizim arkadaşlar. Dördümüz aynı evde kalıyoruz.»

«Onlar da rejim düşmanı mı?»

«Sapına dek.»

«Bir de açık açık söylüyor musun bunu? Hiç korkmadan...»

«Neden korkacakmışım?»

«Polis eve baskın verirse ya? Her gün gazetelerde okuyoruz.»

«Polis molis baskın vermez.»

«Beni bu kezlik bağışla,» dedi Yozyürek. «Söyledim, işim var. Belki yarın sabah kahvaltıya gelirim. Sen bana adresi ver...»

«Yok yok, olmaz. Gel hadi. Biraz da yeşil salata aldık mı şuradan...»

«Demek siz rejim düşmanısınız ha?»

«Evet. Dördümüz de.»

«Rejimin düşmanısınız demek?»

«Kahrolsun rejim!» diye bağırdı adam.

«Aman yavaş!» dedi Yozyürek. «Bir duyan olacak.»

«Olursa olsun. Biz kimseden korkmayız.»

«İzinsiz yürüyüş falan düzenliyor musunuz?»

«Elbette. Yürümek için izin mi alacaktık bir de?»

«Doğru,» dedi Yozyürek. «İzin almak bir rejim düşmanına yakışmaz.»

Adam bir eliyle Yozyürek'in kolunu tuttu. Öbürüyle balıkçıya işaret etti. «Ver bakalım şuradan sekiz tane, arkadaş. Bir elliliğim var, yeter mi?»

Bir rejim düşmanı elbette balığa herkesin ödediği parayı ödeyecek değildi. Yozyürek kolunu kurtarmaya çalıştı ama, rejim düşmanı bırakmamacasına yapışmıştı.

Balıkçı biraz düşündü. «Öyle olsun bakalım.» O da korkmuş olmalıydı. «Dörder parça yapayım mı?»

«Yap,» dedi rejim düşmanı. «Ama kafaları kopartma.»

«Bir kafayla bir şişe votka içilir,» diye ekledi Yozyürek. Rakı içecek değillerdi ya rejim düşmanları.

Adam balık torbasını kolunun altına kıstırdı. Yozyürek'i çekti. «Yürü.»

Yürümesin de ne yapsındı Yozyürek? Biraz sesini yükseltse, kalabalığın ilgisi üstlerine çevrilse, polis gelse... Ayıkla ondan sonra pirincin taşını. Uysalca yürüdü. İtiş kakış bindiler otobüse, itiş kakış indiler. Biraz yürüdüler. Karanlık bir sokağa geldiler. Gazetelerdeki resimleri ansıdı Yozyürek. Bu sokak, o resimlerdeki sokaklara benziyordu. Rejim düşmanlarının cirit ettiği bir yer olmalıydı burası. Köşeyi dönmeden yanındakini . haklayıp kaçmalıydı Yoksa paçasını kurtaramazdı bir daha. Girip de çıkmamak vardı. Elini çabuk tutmalıydı. Sol eliyle sağ yumruğuna biçim verdi. Saldırıya hazırlandı.

«Merhaba Ahmet,» dedi karşıdan gelen.

«Merhaba Mehmet,» diye yanıtladı Yozyürek'in yanındaki.

Yozyürek kafasından geçirdiği işi unutuverdi. Karşısındakiler ikileşmişti. İki sıradan insan olsaydılar kolaydı. Ama iki rejim düşmanıyla Yozyürek nasıl başetsindi? İster istemez yazgısına boyun eğdi, yürüdü ikisinin arasında. Eski bir evin önüne geldiler.

«Burası.»

İçeride iki kişi daha vardı.

«Bunlar da Hasan'la Hüseyin.»

«Memnun olduk.»

Ahmet, Mehmet, Hasan, Hüseyin... Takma isim kullanıyorlardı besbelli. Yozyürek yutar mıydı hiç?

Yozyürek'i bir köşeye oturttular. Biri salatayı yapmaya koyuldu, biri balıkları unlamaya. Üçüncüsü tavayı gazocağının üstüne koydu. Çiçekyağı ateşte cızırdamaya başladı çok geçmeden. Yağın cızırdaması ile birlikte rejim düşmanları da rejime karşı atıp tutmaya başladılar.

«Nedir bu rejimden çektiğimiz?»

«Bu millet, bu yoksul millet...»

«Halkın yarısı açsa, bunun sorumlusu rejimdir.»

«Pis rejim!»

«Ortada yiyecek yokken aç durmayı anlarım. Ama var. Herkese yetecek kadar var. Bazıları deve gibi ellerine geçeni tıkınırken bazılarının karnı zil çalıyorsa, bunun saçmalığı ortadadır. Bu gidişe bir dur demek gerekir.»

«Rejim denen şeytan icadı ortadan kalkmalı bu yüzden.»

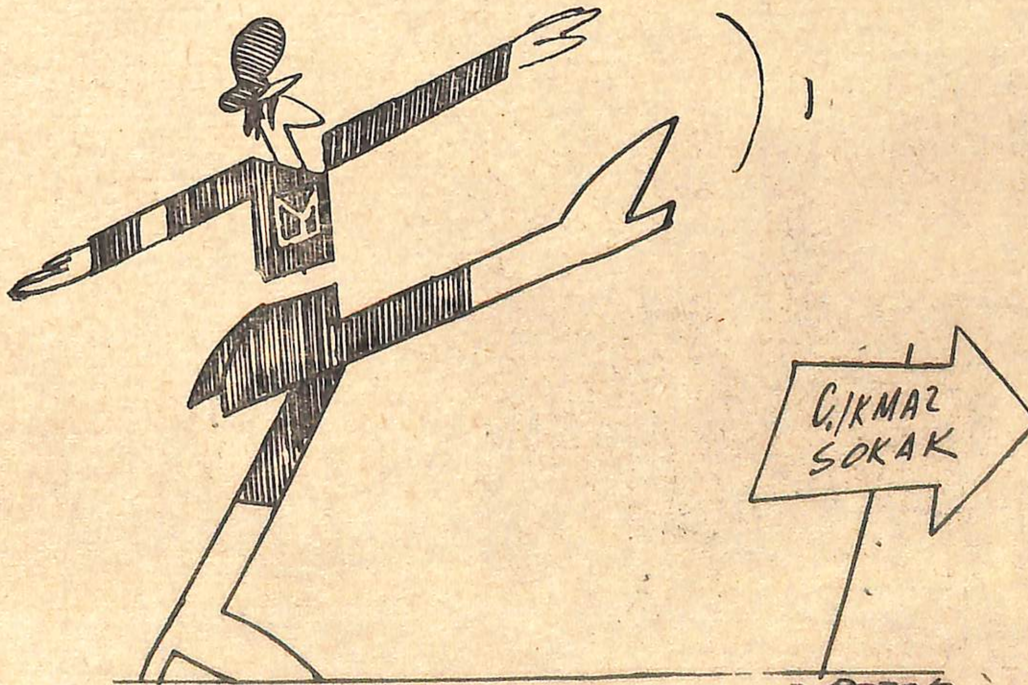
Yozyürek titriyordu olduğu yerde. Hiç böyle korktuğu olmamıştı. A[illegible] sonra yemek hazırdı.

«Buyur arkadaş,» dediler rejim düşmanları. «Yanaş bakalım sofraya.»

Korkudan iştah falan kalmamıştı Yozyürek'te. «Siz buyurun,» diye bir şeyler geveledi. «Ben almayacağım. Balık dokunur bana.»

Bu sözler üzerine dört rejim düşmanı tokat yemiş gibi oldular. «Vay, sen de mi rejim yapıyorsun köpoğlusu?» diye Yozyürek'in üstüne atladılar, kafasına gözüne vurdular bir güzel.

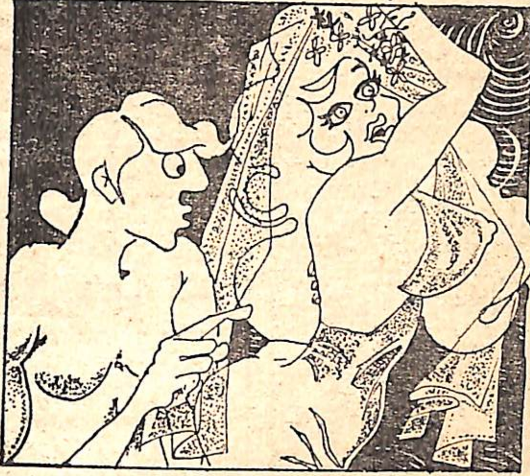
Sulhi DÖLEK

«KAZ ADIMLARI»!

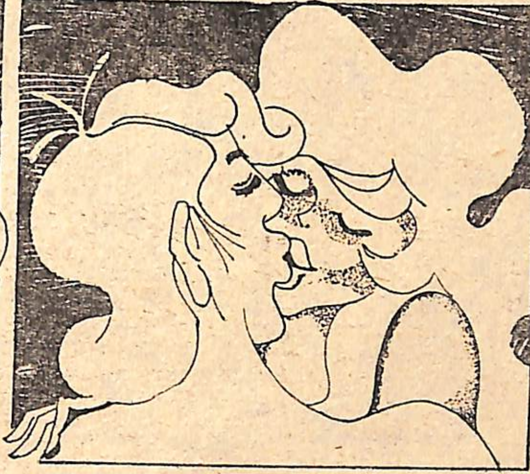
FİGÜRANIN AŞKI

Yazan Mukadder Özakman — Çizen Orhan Özdemir

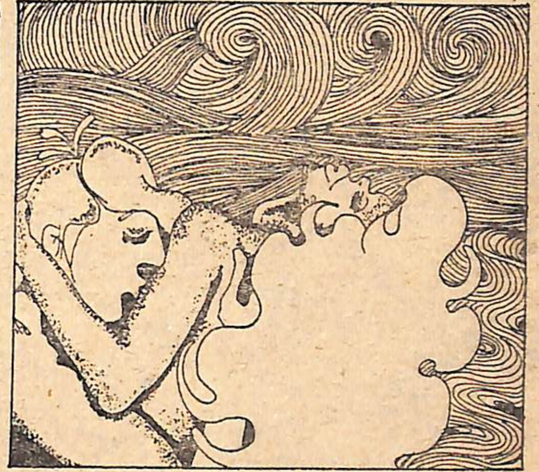
Genç kızın gelinliği sırtından dökülüyor,
Kız utanmış dururken bay Figüran gülüyor.

O ne, o? Bu kızın da sırtında düğmeler var;
Figüran düğmelerden «Love» yazanına basar.

Kızın güzel kolları Figüran'ı sarıyor,
Dudağı Figüran'ın dudağına varıyor.

İki silüet gibi yatağa düşüyorlar,
İki ağız içiçe dille öpüşüyorlar.

İki vücut tek olmuş sonsuza yükseliyor,
Kızı her öpüşünde sanki bahar geliyor.

Dünyadan uzaklaşıp göklere ulaşmakta,
İçindeki denizler benliğine taşmakta.

BİRİNCİ BÖLÜMÜN SONU

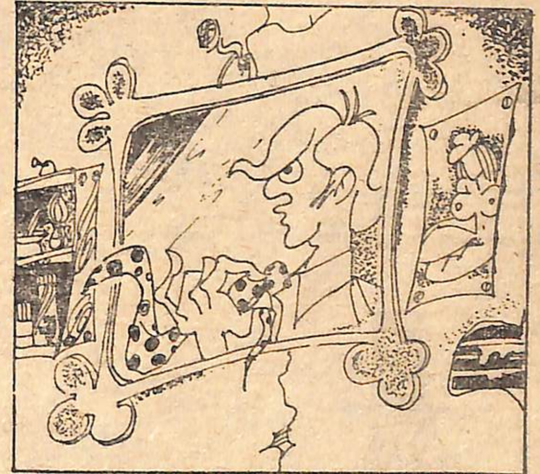
İKİNCİ BÖLÜM
SABAH

Sabah uyandığında şaşırmış da kalmıştı,
Demek ki plâstiği yatağına almıştı...
Bu bekâr yatağında bebekle yatıyordu,
Kızın kalbi atmıyor, onunki atıyordu...

Dün geceki sevişme gerçek miydi, düş müydü,
Plâstikten bebeği gerçekten öpmüş müydü?

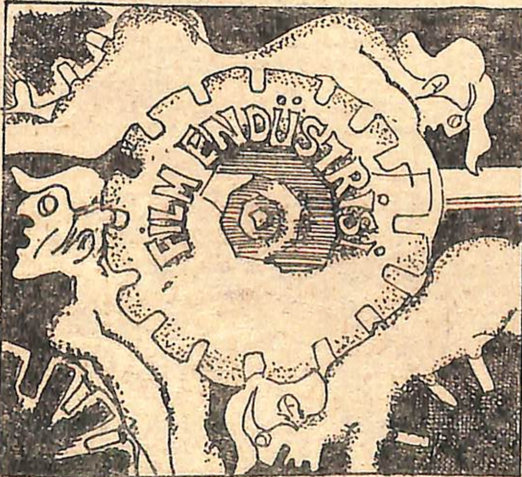
Durup kafa yorması bir şeye yaramadı;
Bebeğe baktı baktı, gerçeğe varamadı...

EMEĞİN KARŞILIĞI

Ödeme bugün diye karyoladan iniyor,
Saat sabahın onu çabucak giyiniyor...

Yayan yapıldak öğlen varıyor Yeşilçam'a,
Felek nasıl oynuyor bak oyunu adama...

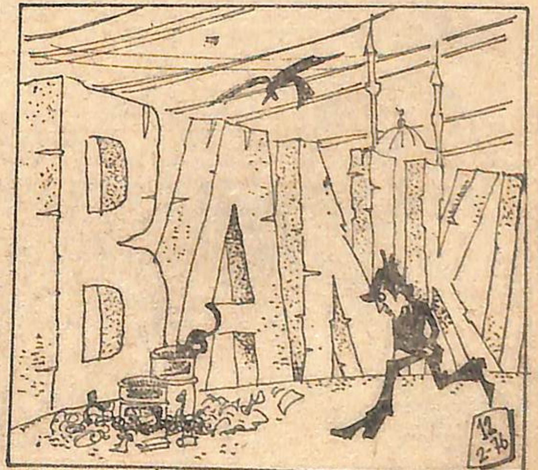
Yeşilçam'da her zaman figüranlar harcanır,
Figüran aç kalmaktan ne bıkar, ne usanır...

Çünkü gidecekleri yoktur başka iş yeri;
Orda sudan ucuzdur figüranın değeri...

Karar vermiş Belmondo başka iş bulacakmış,
Amelelik, hamallık... Ne olsa yapacakmış...

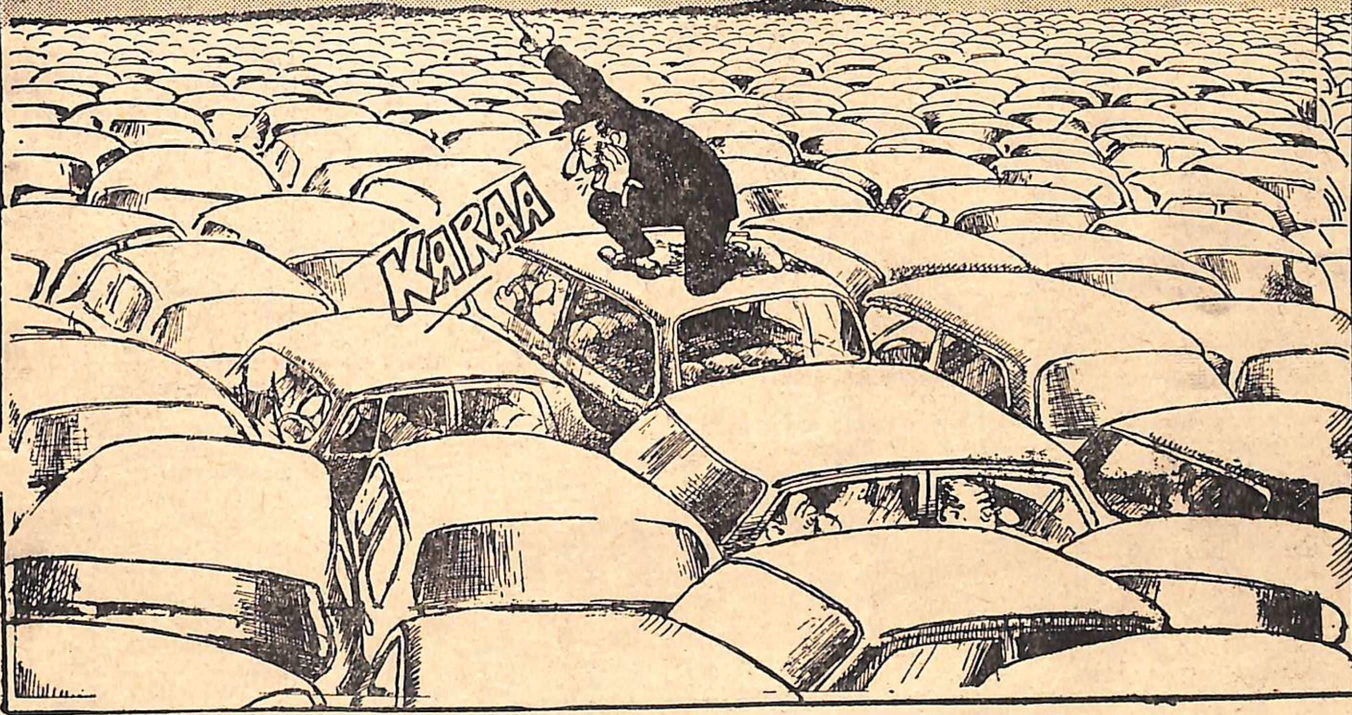
Belmondo bu nedenle Figüran'dan ayrıldı;
Figüran işte o an düşlerinden sıyrıldı.

«Yeşilçam'lar neyine, artist olmak neyine,
Bunca yıl figüransın ne geçti be eline?...»
«Senin yaşamın bir film, Yeşilçam değil yerin;
Elde yok, avuçta yok başınıyor aç günlerin...»

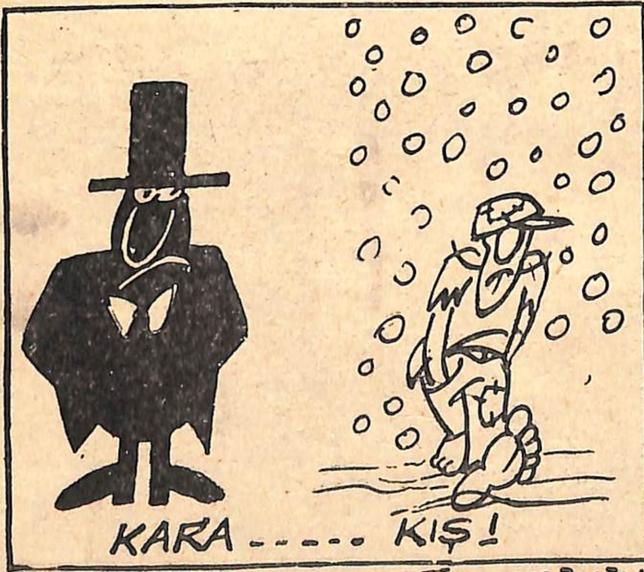
(Devamı gelecek sayıda)

Şundan Bundan

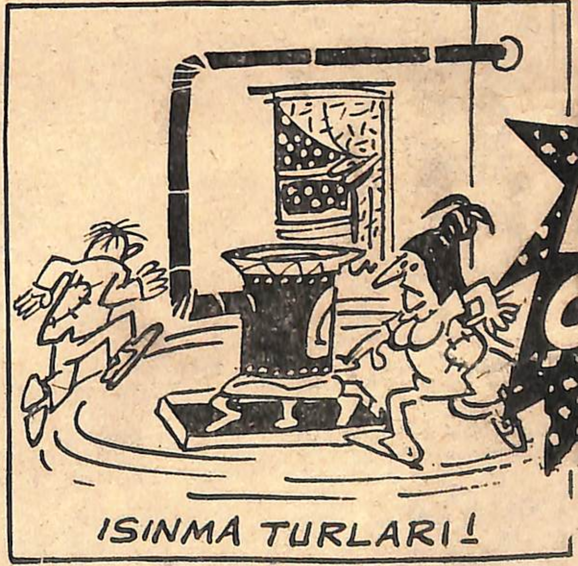

YAZISIZ

YAZISIZ

KARA ..... KIŞ!

ISINMA TURLARI!

- BELEDİYE OTOBÜSLERİNİN ÇOĞU BOZUK -

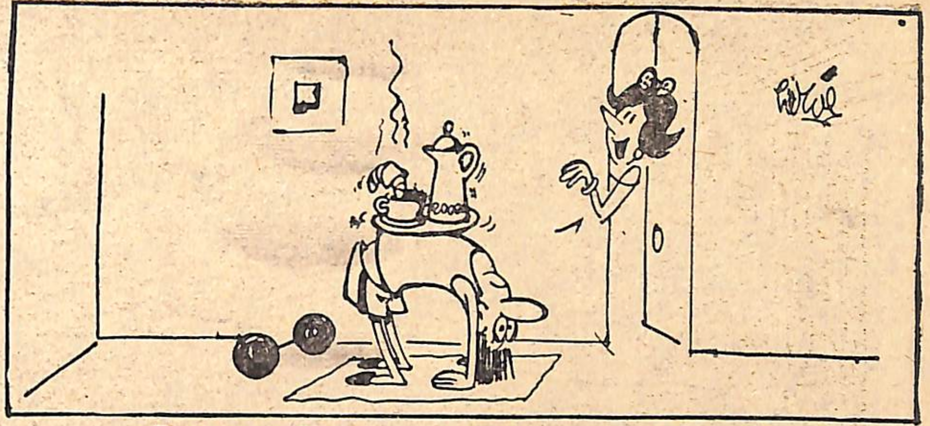

BOZULMAYANLAR!

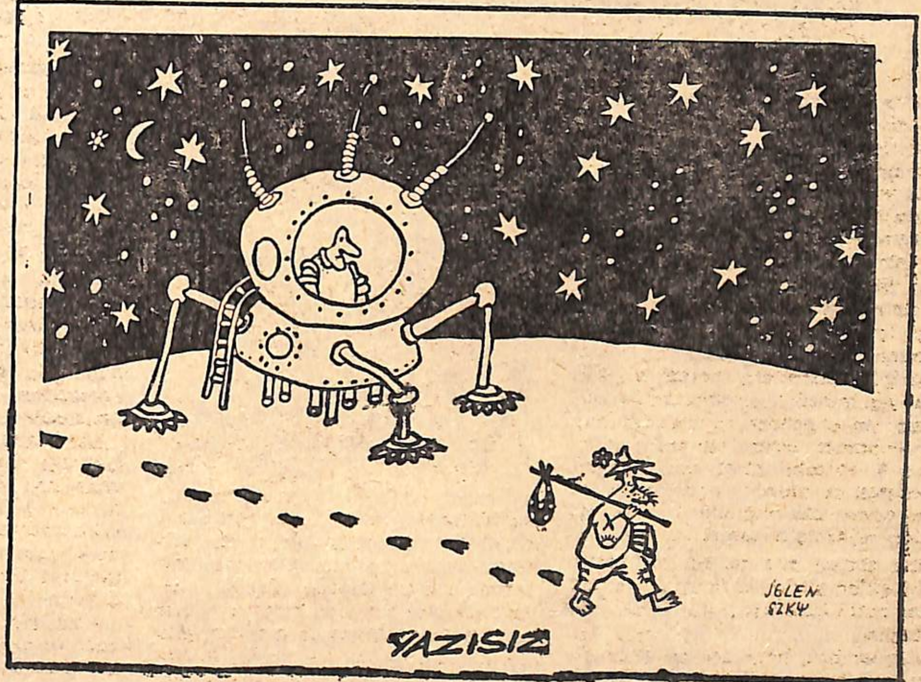

— DİNLEN BİRAZ.. KAHVALTINI GETİRDİM!

YAZISIZ

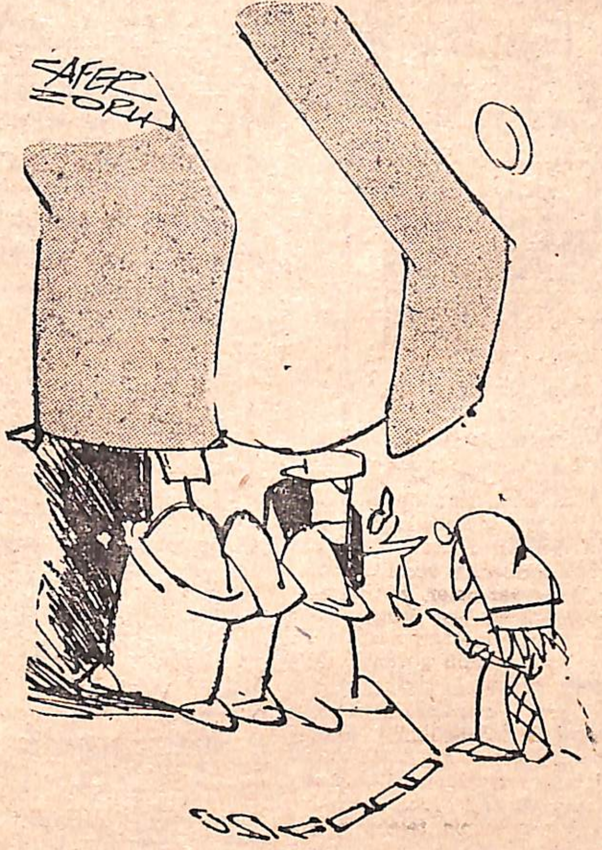

— AL KARDAN ADAMDAN SİGARAYI DA İÇELİM... BABAN GİTTİ!

— ŞU KURT MASKESİ İŞE YARADI BE BENİ SAHİCİ KURT SANIP YARDIM ETMEĞE GELDİLER!..

Kiremit tozu, kırmızı biber diye satılıyor. — Gazeteler —

— Dam aktaracağım, şuradan 250 gram veriver evlâdım!..

Mükrime hanım oğlumla kızıma da bankada biner liralık hesap açtırmış.

Bazı akşamlar telefon çalıyor, belli; şehirlerarası... Mükrime hanımı Adana'dan arıyorlar. Mükrime hanım konuşuyor: «Kızım Selma, işler nasıl?» Aldığı cevap memnun edici olmalı: «İyi, iyi...» bazıları bir adamla konuşuyor: «Hasan ağa, yokluğumu belli etme, işçilere göz-kulak ol!» Bence Hasan ağa, çiftlik kâhyası olmalı...

Mükrime hanım üç-dört ayda bir Adana'ya gidiyor. Uçaktan korkarmış, tren tutarmış. Adana'dan kuyruklu bir Pleymut araba geliyor, Hatice hanımı alıp götürüyor. Gidişi kötü: Bizde yeme-içme masrafı artıyor. Ama dönüşü? Kilis malı duvar halıları, bana viski, hanıma kumaş, çocuklara şeker kamışı. Daha nice hediyeler... O kuyruklu araba Mükrime hanımı bırakıp Adana'ya dönüyor.

Mükrime hanım hepimizin annesi, çocukların da ninesi...

Allah için Mükrime hanımın karıma faydalı öğütleri oluyor: «Kızım kocanın gönlünü gör, kocanı ihmal etme, sözünü buyruk say...» Allah var, çok da namuslu kadın. Hangi hanımı görse: «Kocana ihanetlik etme yavrum!» diye nutuk çekiyor.

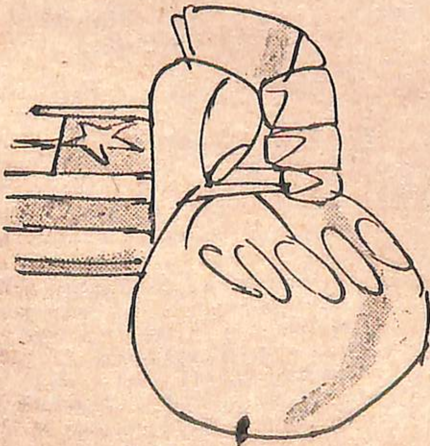
Mükrime hanımda öğlen yemeğinde çiğköfte var, sini köftesi de... Böyle ağır yemekleri öğlen yemeli. Mutfaktan gelen kokulardan ağzım sulanıyor. Kapı çalındı, münasebetsizin biri olmalı. Misafir, misafiri ister mi? Kapıyı karım açtı. Artık yabancı sayılmayız. Kapıda posta dağıtıcısı, yanında apartman yöneticisi. Yönetici: «Hatice hanım nerede?» diye hışımla sordu. Hatice hanım kapıya seyirtti, apartman yöneticisi: «Hatice hanım, sana tebligat gelmiş, bak zarfın üzerinde Hatice Yolaştı — Genelev patronu diye yazılı...»

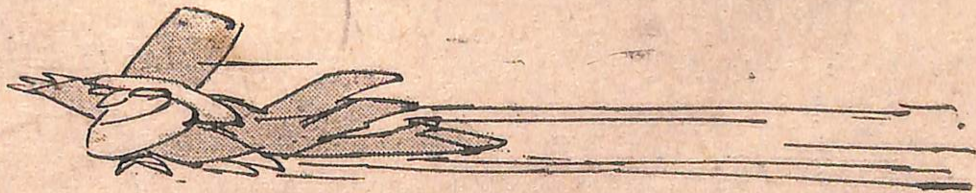
Ahhh, yönetici aahhh, yaktın bizi. Posta dağıtıcısı ile gelmek üstüne vazife mi? Çiğköfteyi zehir ettin, rızk kapımızı kapadın.

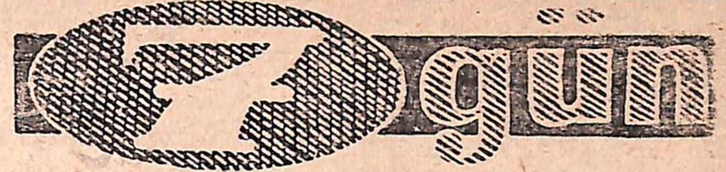
Evet, yöneticinin aşağılayıcı bakışları altında Mükrime hanımın evini terkettik. İki gün sonra da apartman kapısına yanaşan bir kamyon eşyaları, bir taksi Hatice hanımı alıp götürdü. Gidiş o gidiş...

K. Doğan BÜKE

Bir Amerikan şirketinin, Türkiye'de Partilere rüşvet verdiği iddia ediliyor. — Gazeteler —

PAZARTESİ :

Düşman yaratmak

Türkiye'nin «Psikolojik Savaş» saldırısına uğradığını ileri süren MC iktidarı, devlet personelinin savunma için eğitilmesine karar vermiş.

Okuduk da ağızlarımız açık kaldı! Meğer nerelere girmezmiş ki bu psikolojik savaşın görünmeyen düşmanları!... Otobüse girer, kahveye girer, daireye girer, aileye girer. Savaşçısı komünistse, silâh olarak fikri, cephane olarak sözleri kullanmak için fikir hürriyeti alanına girer.

Peki, aşırı dinci, teokratik rejim yanlısı, ırk diktatörlüğü taraflısıysa nereye girer diyeceğiz ama belli...

Girse girse cephecilerin koruyucu kanatlarının altına girer!

SALI :

Ortak yazgı

Günaydın'da yayınlanan «Hint fakirleri arasında bir Türk gazetecisi» başlıklı yazı dizisini izlediniz mi? Gece karanlığında zamanı düşünerek saatin kaç olduğunu dakikası dakikasına bilirlermiş, canlarının çektiği yemeği düşünüp yemiş gibi olurlarmış.

Okuyunca, arkadaşımızın bu olayı duyurabilmek için yollara düşmesine üzüldük doğrusu. Tüm dünya fakirlerinin ortak yanıdır düş kurmak. Gözlerini yumdu mu kimi Toto'da 13'ü bulmuş gibi olur, kimi özlediği dünyayı yaratmaya koyulur!

Böylesine kolay olmasa düş kurmak, çekilir mi koca kış titreyip durmak?

ÇARŞAMBA :

Tırmanış

Cumhuriyet Senatosu'nda Gümrük ve Tekel Bakanlığı bütçesi görüşülürken söz alan MSP'li Ali Oğuz, «Bütün meyhaneler kapatılsın» demiş. «İçki fabrikalarında da reçel yapılsın.»

Aynı partinin Erzurum Senatörü olan eski Diyanet İşleri Başkanı Lütfü Doğan da, şeriatı savunmuştu birkaç gün önce. Milliyetçi kadronun devlet anlayışı aynı doğrultudaysa, birkaç hamle sonra işimiz tamam!

Sultanları zaten hazır. Adaletin yerini «Şeriat» alır, meyhanelerin yerini tekkeler alır, geriye yalnızca bakanları «Nazır», polisi «Zaptiye» yapmak kalır!

PERŞEMBE :

Elbirliği ile

50 bin siyasal tutuklunun hayvanat bahçelerinde çile doldurduğu Hindistan'da 800 milyonluk krediyi gövdeye indiren bayan Gandi'nin oğlu, ülkesinde hayali oto sanayiini kurmuş!

Ama adı geçen ülke gene yerinde sayıyor. Ne yapsın bayan Gandi'nin bir tanecik hayâlî şirket kurabilen oğlu? Yurt kalkınmasına yardım etmiyor ki hısım akrabanın çoğu!

CUMA :

Olacağı belli

Bir büyük şişe rakı, 14 şişe bira içen adam soyguna kalkışmış.

Neden?...

Yaptığını hatırlayamıyacak kadar çok alkol almasından mı?...

Hesabı ödeyecek parayı bulmak zorunda kalmasından mı?

CUMARTESİ :

Geliyor

Gazetelerde bir başlık:

«Viktorya Türkiye'ye geliyor!»

Dışişleri Bakanlığında bir telâş... İçişleri Bakanlığı soğukkanlıdır, hiç telâş etmez. Sağlık Bakanlığında bir telâş... Çalışma Bakanlığında, Köyişleri Bakanlığında ve tüm bakanlıklarda bir telâş!

— Fis kos da fis kos, mır mır da mır mır.

«Viktorya Türkiye'ye geliyor!»

Viktorya dedikleri, öldürücü bir grip türüymüş meğer. Avuç açma yarışına girerdik bir devlet başkanı falan olsaydı eğer.

Bakanlıklardaki telâş da ondan mıydı, ne?

PAZAR :

Yapar mı yapar

Başbakan Yardımcısı Erbakan açıklıyor:

«Sekiz yıl sonra atom bombası yapacağız!»

Bir Kırıkkale yapısı tabancayla ne hünerler gösterdiğimizi görüyorsunuz. Demek yetmemiş.

Hocamız bu yıl tank yapar, gelecek yıl uçak yapar, sırasıyla roketti, havandı derken ilham gelir atom yapar, üstün çabalarıyla kıyamet kopar!

Vedat SAYGEL

HAFTADAN HAFTAYA — Vedat Saygel

Doktorunuz gelinceye kadar

YANIKLAR

Bilindiği gibi üç tür yanık vardır: Birinci, ikinci ve üçüncü derece yanıklar. Peki, bunu nasıl anlayacağız? Sorunun en güç yanı da bu ya... İtfaiyeye haber vermeden önce yanığın derecesini anlamak için yanan kişinin yanına varırsınız. İşçiyse, ansgari ücret; memursa, katsayı çizelgesini elinize alırsınız. Yüksek sesle ücret basamaklarını okudukça hastanızın yüzünde değişme olacak, onun derecesine geldiğinizde sesi soluğu duracaktır. Tam o sırada

kendinden geçerse, uslu uslu duracağına borçlarını sıralamayı seçerse çare yok ya itfaiyeye haber salacaksınız, ya yangın söndürme tüpünü kaparak kendinizi savunmaya bakacaksınız!

BOĞULMA OLAYLARI

Herhangi bir girişimde bulunmadan önce hastanın sosyal durumu güzelce incelenir, hangi tür bir boğulmayla karşı karşıya olunduğu kolayca öğrenilir. Çünkü çeşitli boğulma şekilleri vardır. Kazazede borçtan boğulmuş olabilir. Dertten boğulmuş olabilir. Kadın, kaynana dırdırından boğulmuş olabilir. Ama su bulup da içine girmişse eğer, bırakın cezasını çeksin!

TEK ÇARE

Ortadoğu savaşının en alevlendiği günlerde bölük komutanı, cepheye gönderilen acemi erlerden birine sorar:

— Diyelim gecenin en geç saatinde nöbet sırasını aldın. Cephaneliği bekliyorsun. Arkandan sessizce gelen bir düşman askeri iki kolunu birden boynuna dolayıp, seni kıskıvrak yakalıyor. Ne yaparsın?

Acemi er, komutanının sorusunu hemen yanıtlar:

— Bırak ulan, diye bağırırım. Şakanın sırası değil, savaştayız hergele!

SINAVDA

Kimya sınavına giren delikanlı ter döküyor, fakat bir türlü hocanın sorusunu yanıtlayamıyordu. Bir ara:

— Dilimin ucunda hocam, diye mırıldandı. Ama bir türlü çıkaramıyorum işte!

Hoca dayanamadı:

— Aman evlâdım sakın yutayım deme, öbür dünyayı boylarsın! Zira dilinin ucundaki, arseniktir!

AMAN YAVAŞ!

Hastasını muayeneye gelen doktor teselliye gerek görmeden bayağı ciddi konuştu:

— Sizinkisi Mr. Johnson müzminleşmiş, sağlığınızı, mutluluğunuzu maalesef avucunun içine almış bir illet!

Hasta telâşla fısıldadı:

— Aman yavaş söyleyin, kenkdisi kapının arkasından bizi dinliyor olabilir!

BİLİYOR MUSUNUZ?

Tarladan toplandıktan sonra kutuya sokulan domates ne olur?

Salçalaştıkça değerlenir, yüzde bin artışla kilosu yirmi liradan yenir!

Üç şeritli yollar trafikte ne gibi kolaylıklar sağlar?

Sağ şerit yolcu alıp indirmeye, orta şerit karşıdan karşıya geçecek yayaları sindirmeye; sol şerit önde giden taşıta bindirmeye!...

●

SAÇMALAR VE SEÇMELER

* Küçük şeyler meydana gelirse, büyük şeyler meydana gelmiş olur.
  10 Ekim 1966 Demirel
* Kişi ne kadar az düşünürse, o kadar fazla konuşur.
  Montesquieu
* 1977 seçimlerinden sonra tek başımıza iktidar olacağız.
  Erbakan
* Ağaca çıkan keçinin, dala bakan oğlağı olur.
  Türk Atasözü

TOPRAK YAĞMURU!

Evsizler, yersizler, topraksızlar!...

Sizlerin derdini dert edinen ofisimiz bu fırsatı ayağınıza getiriyor!

Kapınıza gelen memurumuzu içeri alın. O kahvesini içene kadar haritada yerinizi seçin, şekerleme yaparken inşaata geçin!

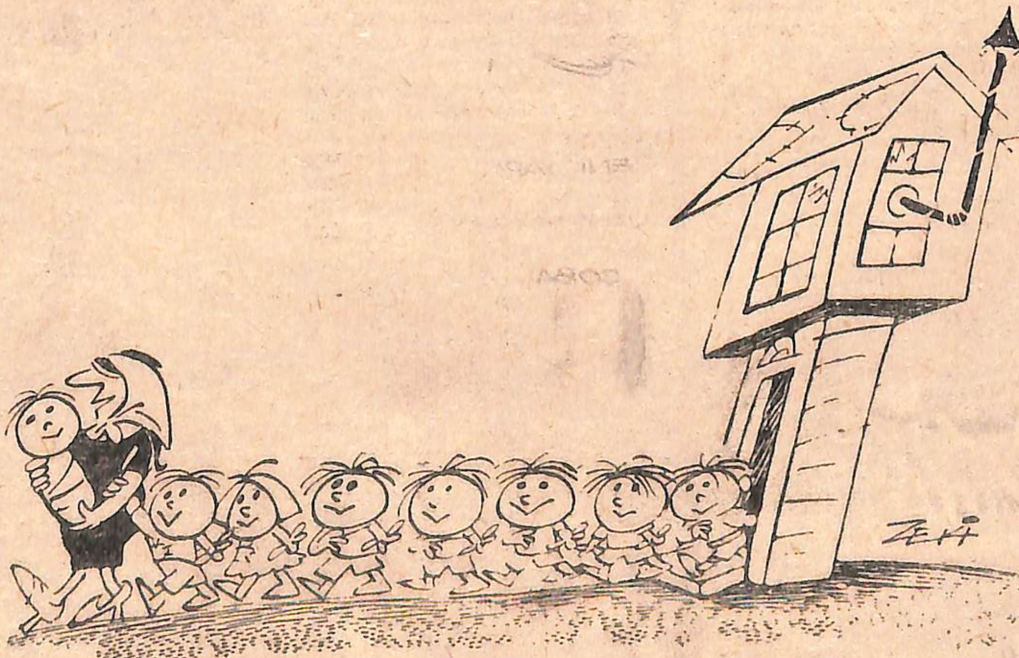
Ofisimize bir telefon yeterlidir. Önce tapu, hemen ardından para... Sonra kafanı vuracak kayalar ara!

KAPALI ZARF USULÜYLE RÜŞVET ALINACAKTIR

Görevli personele hediye ve bahşiş kabilinden verilen şeyler çalışanlar arasında rekabete sebep olduğundan ve çabucak duyulduğundan kuruluşumuz gereken tedbiri almış, bundan böyle rüşvetlerin kapalı zarf usulüyle verilmesini karara bağlamıştır. Bizimle doğrudan iş yapan yurt içindeki ve yurt dışındaki birinci şahıslara duyurulur.

MÜDÜRİYET

DOĞUMEVİ!

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ : Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8-10, Daire: 3, İstanbul
Telefon: 22 18 11

İLAN FİYATI: Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı: 250 kuruş.

ABONE FİYATLARI: Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

İBİŞ

Bir garibin Öyküsü

YAZAN·ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

BAK EVLÂT! İSYAN KANUNLA HARUNLA FALAN BASTIRILMAZ! İNSANLAR KANUN LA DEĞİL KANUNLAR İNSANLARLA İDARE EDİLİR. SENİN İSE BU KAFA İLE İŞİN BİTİK SONUN YİTİKTİR. ÇÜNKÜM KAFANDA KIL VAR. KILLI KAFA Bİ HALTA YARAMAZ.

ÖNCE KELLENİN KILINI KAZITACAK, ŞU KABAĞINA BENZİYECEKSİN! SONRA BU KILIKLA HALKA TESİR EDEMEZSİN! ÇULSUZA, ÇIPLAĞA KİMSE İLTİFAT ETMEZ.

BÖÖLE BARDAN ÇIKMIŞ TURİST GİBİ HALKIN ÖNÜNE ÇIKARSAN SENİ LİNÇ EDERLER. ŞİMDİ ŞU KILIĞINI PARLEMENTOVARİ BİR POZİSYONA SOKALIM

İbiş, isyan eden halkın korkusundan her şeye razı oldu ve profesörün mahareti ile tesirli bir kılığa girdi

TABİİ BU BALONLAR SAYESİNDE ŞİŞTİ

İSTERİİİİİİİİZ! İBİŞ'İN BAŞINI İSTERİİİİİZ!

DELİ MİSİN SEN? BEN... BEN Mİ!

ŞİMDİ İBİŞ! SOĞUK KANLI, SIRITIK VE DE KIRITIK Bİ ŞEKİLDE ÇIKACAKSIN KARŞILARINA!

YAPAMAM LİNÇ EDERLER BENİ! YAPMA ETME PROF'UM! ACI BANA! AH ANAM NEREDEN DÜŞTÜM BU KASABAYA! KEŞKE ÇOBAN İBİŞ OLARAK KALSAYDIM HEP!

ATIN İBİŞİ PENCEREDEN HALKIN İÇİNE!

Zavallı İbiş bunlarda mı gelecekti başına!

OKUL SIRALARINDAN YANKILAR

HEM SUÇLU...

Koridorda koşan bir öğrenci hızını alamayıp nöbetçi öğretmene çarptı.

Öğretmen; çocuğa davranışının doğru olmadığını anlatmaya çalıştı. Öğrenci üste çıktı:

— Öğretmenim, ben size değil, siz bana çarptınız!

Nail Tekin ÖNDER
Alsancak Ortaokulu Matematik Öğretmeni — İZMİR

DOĞUM GÜNÜ

Fikret, doğum gününde arkadaşlarına yemek vadetmişti. Aradan bir yılı aşkın zaman geçtiği halde ses seda çıkmayınca sordular:

— Hani, doğum gününde yemek verecektin?

Fikret güldü uzun uzun:

— Daha çok bekleyeceksiniz, dedi. Zira doğum günüm 29 Şubattır.

Nail Tekin ÖNDER
Alsancak Ortaokulu Matematik Öğretmeni — İZMİR

NE İŞ YAPARMIŞ?

1. sınıftayım. Öğrencilerimin baba adları ve işlerini öğrenmek için sırayla soruyordum:

— Ahmet, babanın adı nedir?
— Recep, öğretmenim.
— Ne iş yapar?
— Hiçbir iş yapmaz.

Bir diğeri söz isteyerek:

— Yalan öğretmenim, kumar oynar, dedi.

Fatih Mehmet ŞENEL
Mahköy İlkokulu Öğretmeni
Polatlı/ANKARA

GERİ GELİR Mİ?

Çocukları susturmak için:

— Gürültü yapmazsanız, dersin sonunda oyun var, dedim.

Bir müddet sakinleştiler. Fakat aradan bir kaç dakika geçmeden öncekinden beter oldu. Ümitsizlikle bağırdım:

— Eyvah oyun gitti.

Çok canı sıkılanlardan biri:

— Öğretmenim konuşmazsak geri gelir mi? dedi.

Fatih Mehmet ŞENEL
Mahköy İlkokulu Öğretmeni
Polatlı/ANKARA

Sabundan TV'ye kadar birçok mala zam geliyor. — Gazeteler —

ZAM-ANE HÜKÜMETİ!

BİLMECE

Bir bilmecem var memurlar:
Cinsi (MEY) dir, rengi (AK)
Derecesi beştir, kademesi çok
İsmi vardır, cismi yok
Acaba nedir, nedir?...

İBRAHİM TAŞKENT
Yenice Lisesi
Yenice/ÇANAKKALE

Sizin için

HAMSİ PİLAVI

İşyerinde söz yemek işlerinden açılmıştı. Arkadaşlarıyla bir evde birlikte kalan Turgut, kasıla kasıla söze karıştı:

— Akşam öyle güzel bir hamsi pilâvı pişirdim ki... Vallahi arkadaşlar parmaklarını yediler...

Daktiloda çalışan Birgül hanım, yan masadaki Hülya hanıma ciddi bir ses tonuyla seslendi:

— Hülya'cım, Hülya'cım!...

Hülya hanım tebessümle baktı.

— Akşam aspirin almak için eczaneye gitmiştim. Eczanede üç-dört kişi parmaklarını sardırıyorlardı. Onlar olmasın?...

Parmakları yediren de dahil; hep birden katıla katıla gülüştüler...

Aydın CİVİL
İlkokul Öğretmeni — EYNESİL

SÜT SAĞMAK

Bir gün bizim evin yanındaki bakkala gidip, tereyağının kaç para olduğunu sordum.

— Yetmişbeş lira! dedi.

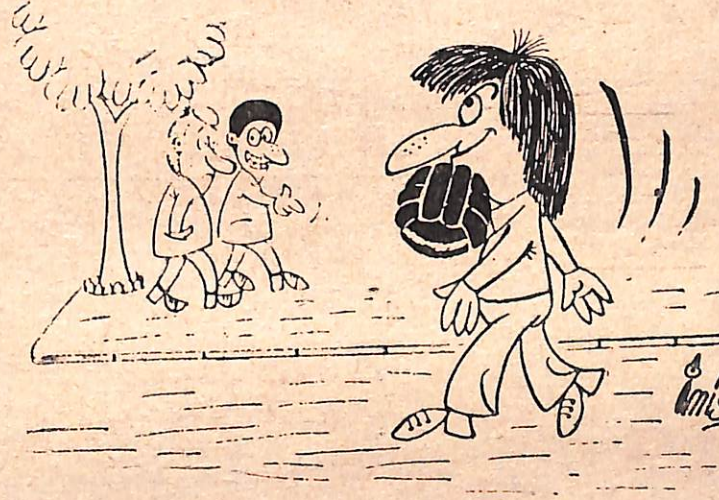
Ben de:

— Yetmişbeş lira olduktan sonra ben de yatarım, dedim.

Bakkalda cevap hazır:

— Öyleyse bugünden tezi yok bir inek bul, altına yat ve sütünü sağmaya başla!

Fikret BUKAVAZ
Yetimler Çarşısı No: 16, Terzi Muhsin Sinekli. — EDİRNE

— Bak.. futbolcu Cemal topsakal bırakmış!..
(Yaşar İMİŞ — İzmir)

EKMEKLER

Beyim o gün eve ekmek göndermeyi unutmuştu. Haliyle benim canım sıkıldı. Üzüldüğümü gören dört yaşındaki oğlum Kaya:

— Anneciğim, dedi, ben büyürsem unutmam. Hem babamın getirdiği gibi üç tane değil, on, onbeş tane getiririm!...

Ben hayretler içerisinde:

— Aman oğlum, nasıl yiyeceğiz o kadar ekmeği?... diye sordum.

— Ama anneciğim, ekmekler o zamana kadar çok küçülür, ancak doyarız! diye cevap vermez mi?.

Handan TAŞKIN
Lise Matematik Öğretmeni Turan Taşkın'ın eşi.
YUMURTALIK

DEDİKODU

Gördünüz mü dostlar Semra hanımı böyle
Bacak bacak üstüne atılır oturulur mu böyle?

Necati beyin arabası son modelmiş
On milyona aldığı bir han değil otelmiş

Aa... Aa... Lâtife hanım'ın küpesine bakın
Bakın ama lâf etmeyin sakın.

Kürklü manto giymiş yine Ali beyin kızı
Kalmamış içinde hiçbir dert bir sızı

Şu ünlü Ümit beyin Avrupa'ymış piposu
Hayli yemiş bugünlerde artmış kilosu

Leylâ hanımefendi her zamanki gibi şıktı
Bilmezsiniz kocası ona delice âşıktı.

Orkestra doğrusu çok güzel çalıyor
Semih bey kaynanasıyla nasibini alıyor.

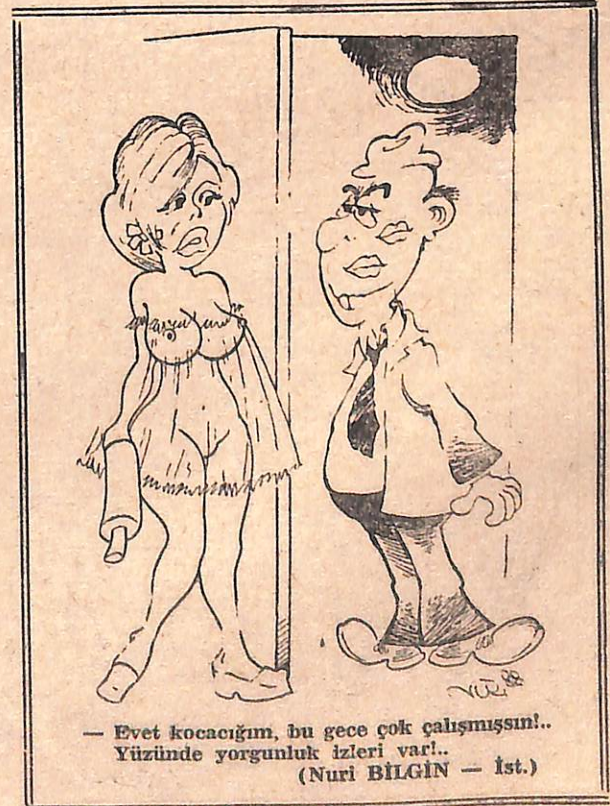
Bizim Hüsamettin çok çapkınmış önceleri
Çözermiş bütün çözülmeyen bilmeceleri.

Galiba Oya da politikayla ilgileniyormuş
Palavra atmak ona da kolay geliyormuş.

Bir kediyi ezmiş Ayhan bey giderken yolda
Hep bunu anar durur karısı sağda, solda.

Uludağ'a çıkacaklarmış sayın Mutlugiller
Bir duysanız neler anlatıyorlar neler.

BEDRİ APPAK
P.K. 90 — Ödemiş/İZMİR

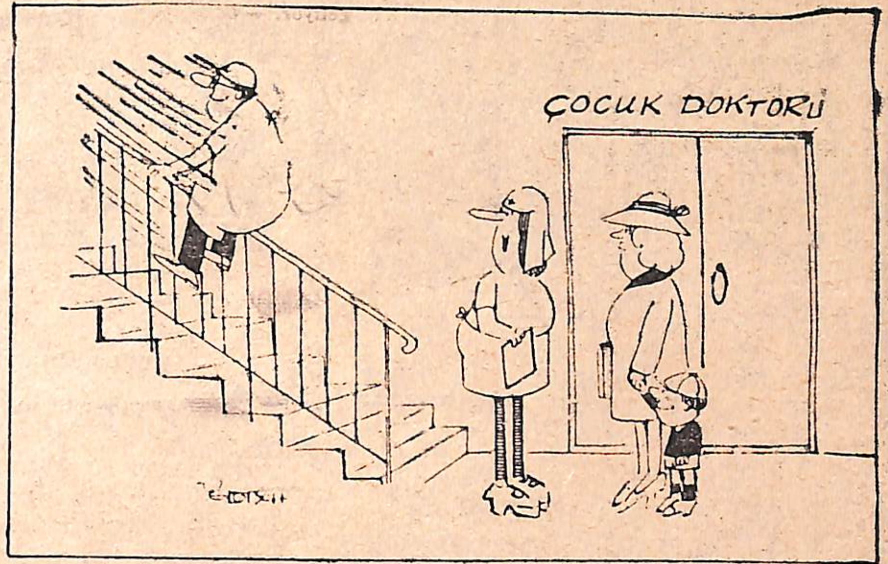
— Evet kocacığım, bu gece çok çalışmışsın!..
Yüzünde yorgunluk izleri var!..
(Nuri BİLGİN — İst.)

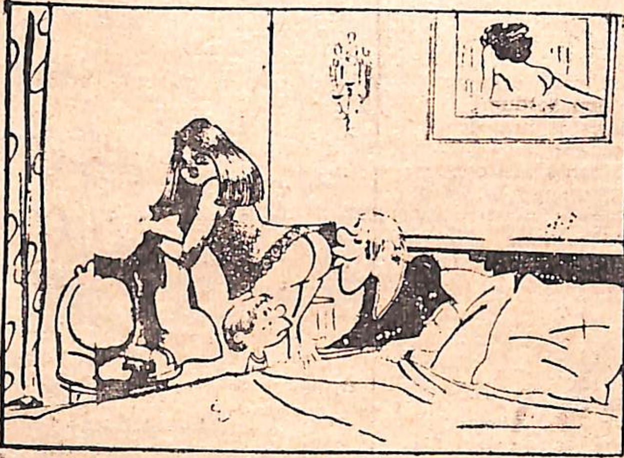
Yazısız
(Tunç KARADENİZ — İst.)

dünya KarikatürLeri

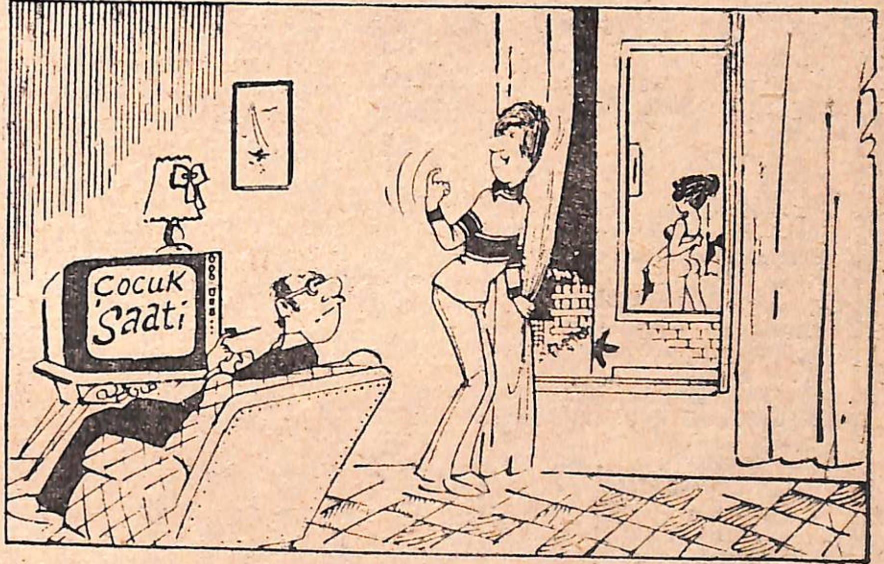
KONUMUZ: ÇOCUKLAR! NE VAR Kİ BU ÇİZGİLER DAHA ÇOK BÜYÜKLERDEN SES GETİRİYOR. NEDENİNİ İSTERSENİZ ÇOCUKLARA SORABİLİRSİNİZ.

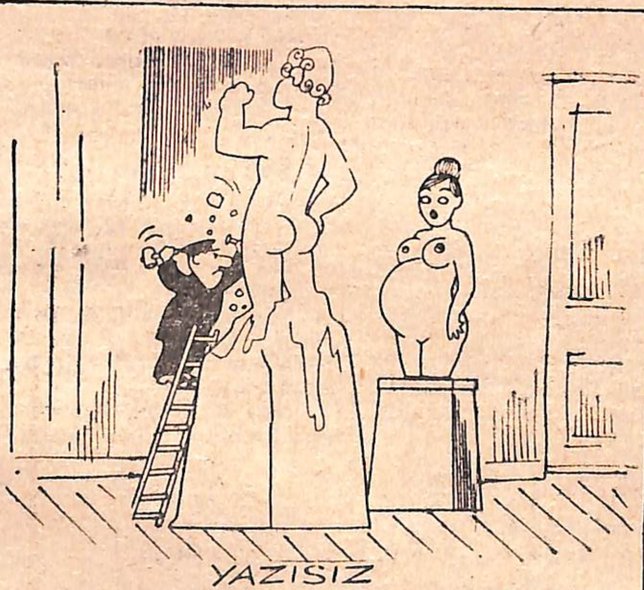
YAZISIZ

- OĞLUMUZUN YÜZÜNDEKİ SİVİLCELER GEÇMİŞ SEVGİLİM!.. YÜZÜ PIRIL PIRIL OLMUŞ!

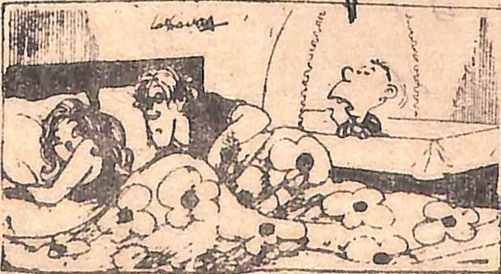

- GEL, BAK BABA! KOMŞUNUN TELEVİZYONU PAKET YAYIN YAPIYOR!..

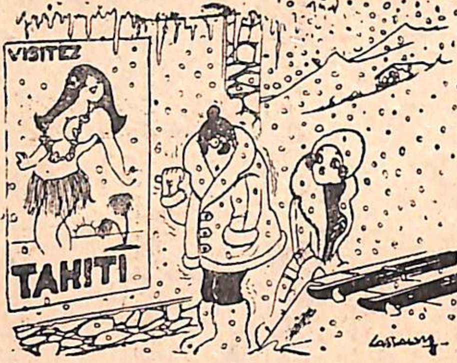
YAZISIZ

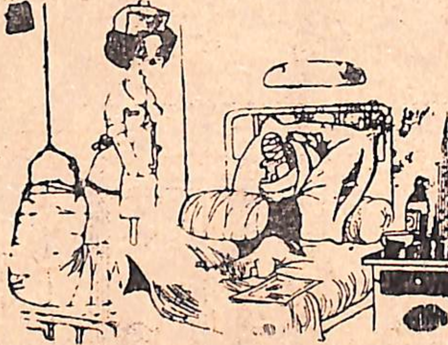

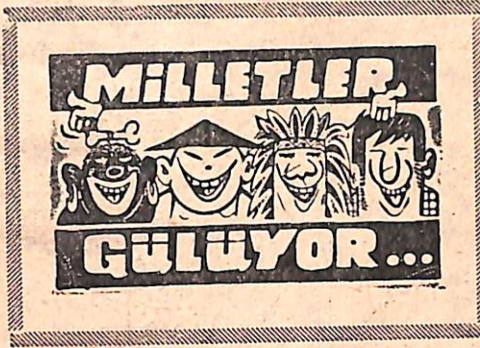
YAZISIZ

— Sen istersen daha kal... Ben tatilimi biraz da sıcak yerlerde geçirmek istiyorum!..

— Evet, kocasının spor yaptığını duymuştum, ama ping-pong oynuyor sanmıştım... Karete yaptığını ne bileyim!..

Annesinin kızı

Balayı seyahatinden dönen genç kadın, annesiyle telefonla konuşuyordu.

Annesi sordu:

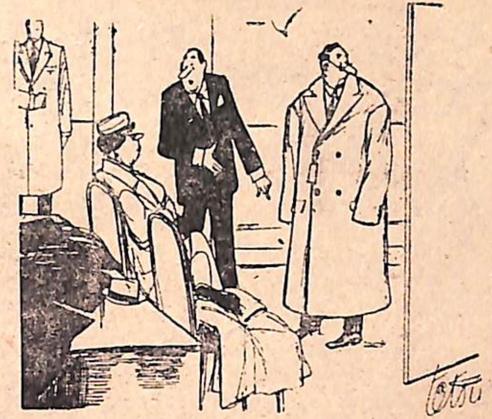
— Seyahatiniz nasıl geçti kızım?

— Oh, fevkalâde güzel geçti anne.

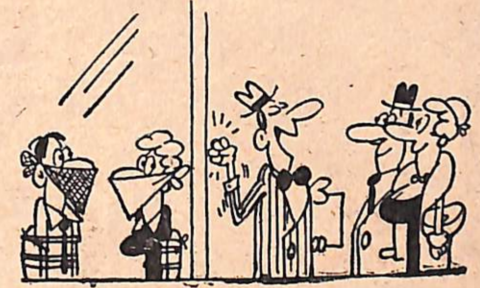
— Kocan seni hâlâ seviyor mu?

— Hem de nasıl! Eğer günün birinde kendisini aldatacak olursam öldüreceğini söylüyor...

— Böyle önemsiz lâflar için endişelenme kızım. Baban da evlendiğimiz zaman bana aynı sözleri söylemişti ama, gördüğün gibi hâlâ yaşıyorum.

— Ama unutmayın ki, tenzilâtlı!..

— Duvarlar özel yapılmıştır... Katiyen ses geçirmezler!..

Alışkanlık

Bir kadın, matemdeydi. Mezarlığa kocasını ziyarete gitmişti. Mezarcıya:

— Kocamın mezarını bir türlü bulamıyorum, dedi. Adı Jacques Dubois idi.

— Jacques Dubois mi? Bu isimde bu bölümde bir mezar yok... Yalnız özel bir kabir var ki o da Helene Dubois'dır...

— Tamam, işte orası... Kocamın âdetidir, her şeyi benim üzerime yapardı...

Fildişi

Gösteriş meraklısı bir adam, arkadaşına yeni aldığı piyanosunu gösteriyordu:

— Bak dostum, bu piyanonun tuşları fildişindendir...

— Fakat bu tuşlar sararmış...

Gösteriş meraklısı adam hiç bozuntuya vermeden:

— Evet, dedi, fil çok sigara içerdi de...

Neredeydi?

Kadın öfkeyle kocasının yüzüne bakarak:

— Bana yaptığın evlenme teklifini kabul ettiğimde kimbilir kafam nerede idi... diye söylendi.

Kocası hemen şu cevabı verdi:

— Omuzunun üstündeydi şekerim.

Dar ayakkabı

Kederli yüzlü bir adam bir ayakkabıcıya giderek 38 numara ayakkabı istedi. Satıcı istenen ayakkabıyı çıkardı. Adam güçlükle ayakkabıyı ayağına geçirdi. Ama ayakkabının üstünde kalan bacakları sıkıntıdan morarmıştı.

— Sarın bunları, satın alıyorum. dedi.

Satıcı kekeledi:

— Fakat efendim, bunları eğer kendiniz giyecekseniz... çok küçük... Fazlasiyle ıstırap çekeceksiniz. Bence size ancak 42 numara ayakkabı gerek.

Adam başını salladı:

— Sözleriniz gerçektir. Ama yine de 38 numarayı alacağım. Çünkü, düşünsenize bir kere, karım beni terketti. Oğlum kumarda iflâs etti. Ben de kansere tutulduğumu henüz öğrenmiş bulunuyorum... Bu dar ayakkabılarla bütün gün dolaştıktan sonra, ancak akşam onları ayağımdan çıkardıktan sonradır ki mutluluğu tadabileceğim...

Acayip yemek

Yeni evli koca, karısının pişirdiği yemeği yerken birden derin bir nefes aldı ve:

— Bu ne yemeği sevgilim? diye sordu. İçine ne koydun bunun?

Kadın sitemle cevap verdi:

— Niye sordun? Beğenmedin mi yoksa?

Onu üzmekten çekinen genç koca, aceleyle:

— Yoo, çok güzel, çok beğendim, diye ekledi. Ama hastalanacak olursam, ne yediğimi soracak olan doktora cevap vermekten âciz kalmayayım dedim de!...

O kadar güzeldi ki...

Bir İskoçyalı, arkadaşına anlatıyordu:

— Dün gezmeye götürdüğüm kız o kadar güzeldi ki, düşün, ona bakmak için takside, iki defa gözlerimi taksi saatinden ayırdım.

Çocuk ve televizyon

Bir anketçi, bir kadına sordu:

— Kaç çocuğunuz var?

— Altı.

— Kaç yaşındalar?

— En büyüğü on, sonraki dokuz, sekiz, yedi, beş dört, üç... Sonra da televizyon aldık.

Tamtam

Afrika gezisinde bir turist devamlı tamtam çalan yamyamın yanına giderek sordu:

— Niçin durmadan çalıyorsunuz?

Yamyam cevap verdi:

— Suyumuz hiç yok da...

Turist başını salladı:

— Anladım... Tanrıdan yağmur yağdırmasını istiyorsunuz...

— Yok canım, muslukçuyu çağırıyorum.

Kız mı, oğlan mı?

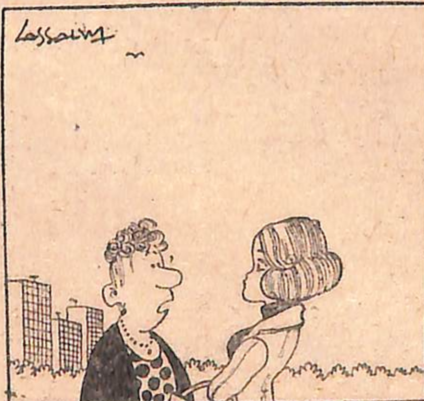
Doğum kliniği bebeler odasında, sepetlere konan iki bebek konuşuyorlardı. Biri sordu:

— Sen kız mısın, oğlan mısın?

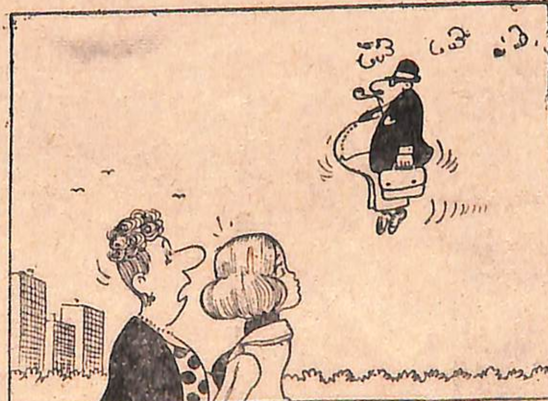
— Bilmem.

— Dur ben sana senin ne olduğunu söyleyeyim, diyen diğer bebek onun örtüsünü açtı, baktıktan sonra:

— Sen bir kızsın, diye ekledi. Çünkü senin patiklerin pembe.

— Hayır, kocamın yükselme merakı geçmedi...

... Zavalli bak ne halde!..

Yazısız

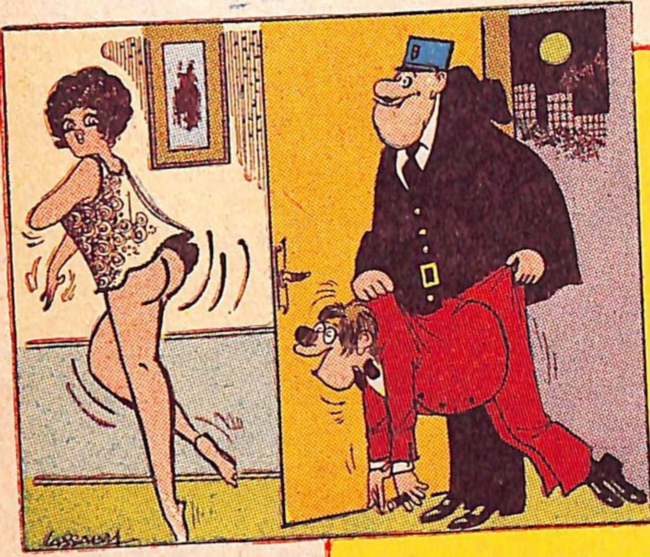

Dünyanın her yerindeki muhabirleri
Yurdun dört köşesindeki şubeleriyle
Dahili ve harici bütün bankacılık işlerinizde

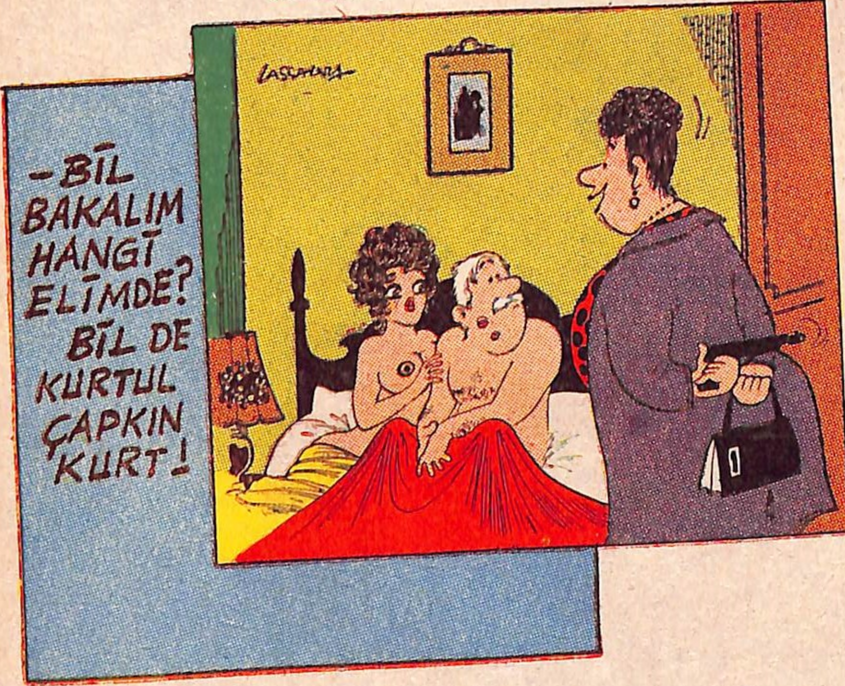

TİVİ reklam

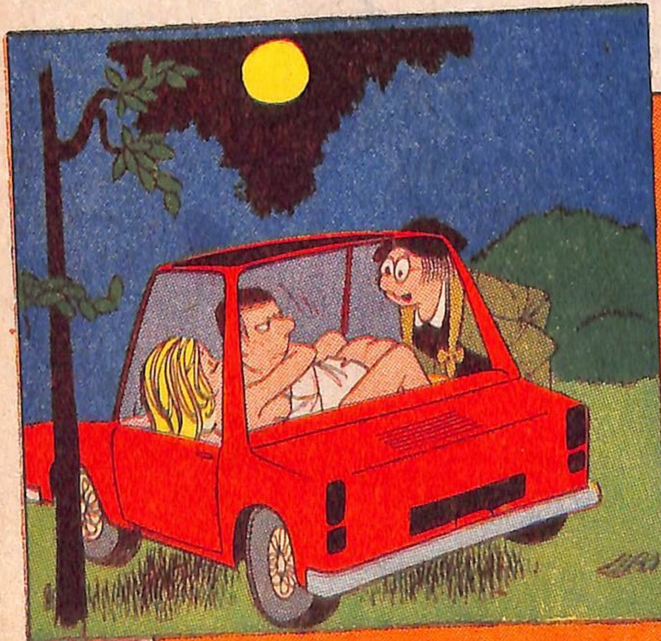
Akbaba

BU İÇKİLİ KOCA SİZİN Mİ SAYIN BAYAN?

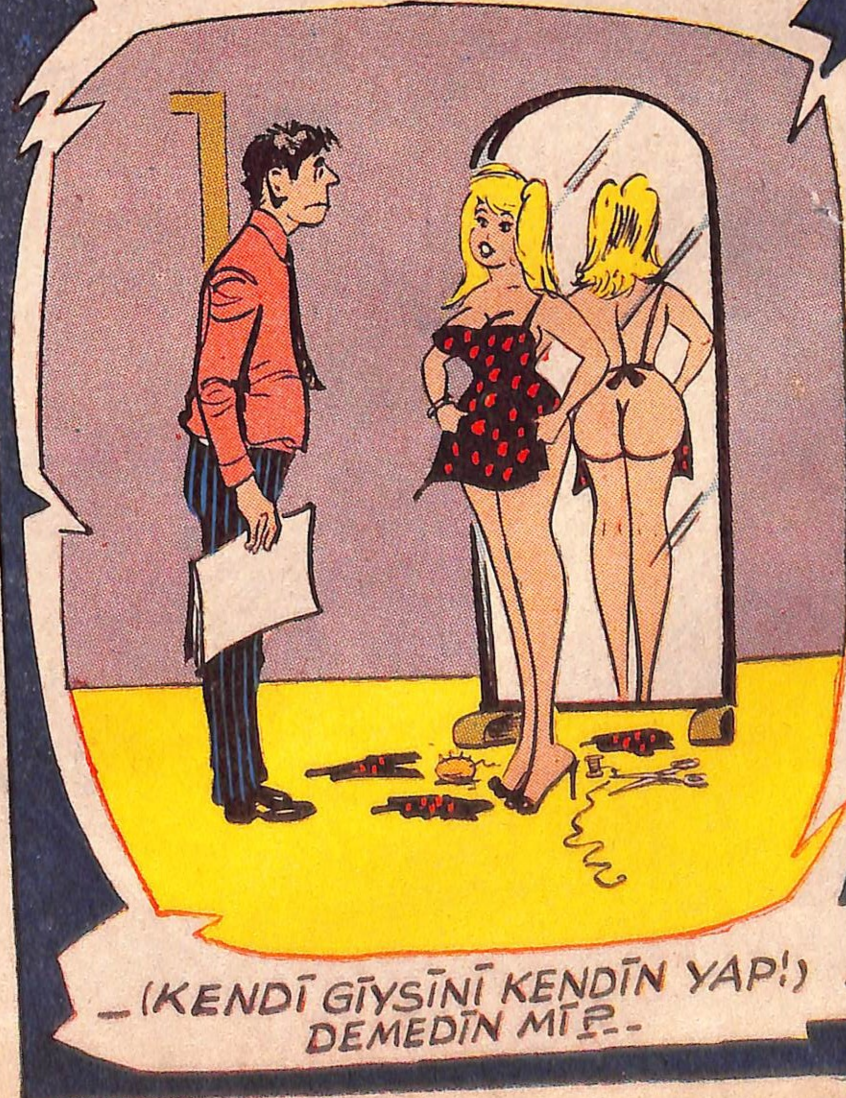
-BİL BAKALIM HANGİ ELİMDE? BİL DE KURTUL ÇAPKIN KURT!

-UZAKTAN KENDİ KENDİME BU ARABA NEDEN SALLANIP DURUYOR DİYE MERAK ETTİM DURDUM!

-SİZE MEKTUP VAR AMA, ELDEN... KARŞI DAİREDEKİ DELİKANLI GÖNDERDİ!..

_(KENDİ GİYSİNİ KENDİN YAP!) DEMEDİN Mİ?..